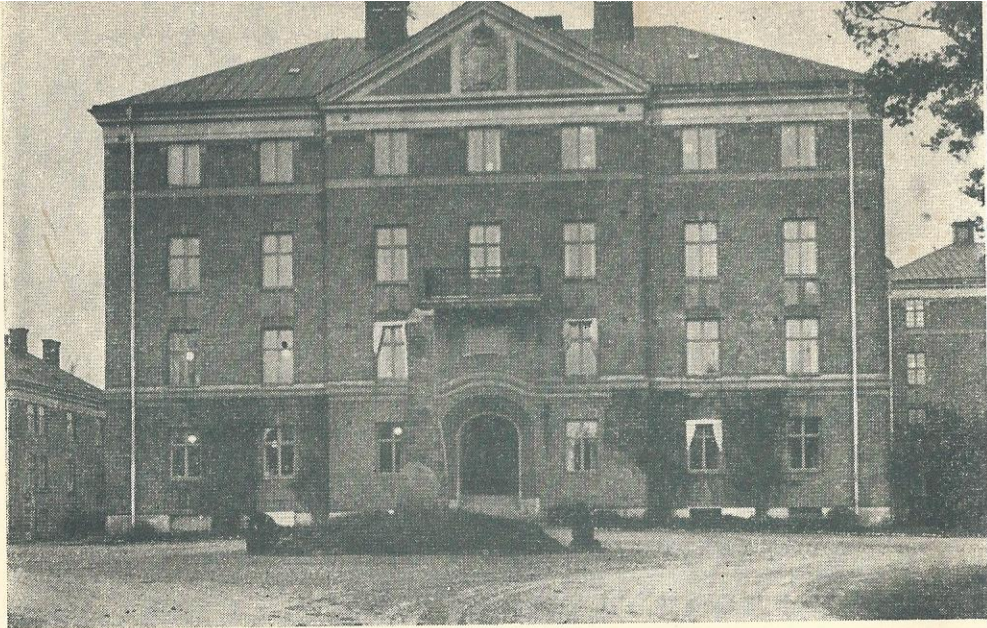

Kanslihuset I 2

KUNGL
VÄRMLANDS REGEMENTES
KAMRATFÖRENING

Årsskrift 1945

För frimärke,
motsvarande inbe-
talsningsavgiften:
för belopp av
högst 5 kr ... 10 öre
" 50 " ... 15 "
över 50 " ... 20 "

Karlstad

26 26 13

Redovisande poststämpel

BREVKORT

Till

Kungl. Värmlands Reg. Kamratförening

Karlstad

KUP
(Avsedd för beta

Å postgiro-
konto nr

inbetalt 3
Avsändarens n

(N)

(T)

(A)

Inbetalningsdag:

Meddelande till be

Årsavgift 1946

Nr

Nedanstående personer önska bliva medlemmar i
Kungl. Värmlands Regementes Kamratförening.

Fullständigt namn	T i t e l	Postadress

..... den 194.....

KUPONG.
(Avsedd för betalningsmottagaren.)

Å postgiro-
konto nr

26 26 13

Inbetalt **3** kr — öre

Avsändarens namn och adress:

(Namn)

(Titel)

(Adress)

Inbetalningsdag:

Meddelande till betalningsmottagaren.

Årsavgift 1946 3:—

Nr

INBETALNINGSKORT

Avsändare: (angives även å kupongen)

Namn:

Adress:

För frimärke,
motsvarande inbe-
talningsavgiften:
för belopp av
högst 5 kr ... 10 öre
" 50 " ... 15 "
över 50 " ... 20 "

Belopp **3** kronor — öre.

Till Kungl. Värmlands regementets

Kamratförening, Karlstad

att gottskrivas postgirokonto nr

26 26 13

Redovisningsnr

(Postfunktionärs namn el. sign.)

Bl. 703 a 1. (Jan. 42.) 14478 Pv. tr. Sth 1945

KUNGL
VÄRMLANDS REGEMENTES
KAMRATFÖRENING

1945

KARLSTAD
NYA VÄRMLANDS-TIDNINGENS BOKTRYCKERI
1945

Anmälan

På kamratföreningens årsmöte den 9 juni beslöts, att man skulle söka åstadkomma en årsbok, som borde utkomma vid jultiden varje år. Styrelsen hade närmast tänkt sig att i likhet med de flesta övriga kamratföreningar även vår förening skulle utgiva en tidning med 3—4 nummer årligen. På årsmötet uttalades emellertid stora betänkligheter rörande möjligheten att finansiera en sådan tidning, och det föreslogs i stället, att vi skulle ge ut en årsbok, vilket som sagt också blev årsmötets beslut.

När nu första årgången av vår årsbok härmed presenteras, vill kamratföreningens styrelse vädja till alla föreningens medlemmar att taga emot den som den är, ett första försök. Och samtidigt bör det sägas ifrån att styrelsen är tacksam för alla uppslag eller förslag till ändringar i fråga om årsbokens uppställning och innehåll ävensom för bidrag i form av text eller bilder. Det finns säkerligen många minnen att berätta, många händelser och äventyr att beskriva, många problem av olika slag att diskutera. En årsbok som denna bör vara ett verkligt föreningsband kamraterna emellan. Den bör arbeta för upprätthållande av goda traditioner samtidigt som den sprider kännedom om militära förhållanden av idag. Inte minst betydelsefullt är att det inre livet vid truppförband i fält och depå blir mångsidigt belyst. Yrkesmilitären ser ju ibland annorlunda på förhållandena än vad den värnpliktige gör. För förståelse olika personalgrupper emellan är det därför av stort värde att få del av åsikter och tankar från kamrater som slutat sin militärtjänst, vad de under denna funnit särskilt värdefullt, vad de anse borde ändras, vad de måhända haft svårt att förlikas sig med, o. s. v. — Välkomna alltså med bidrag till nästa årsbok!

Såsom kamratföreningens ordförande vill jag begagna detta tillfälle att framföra en hjärtlig hälsning till Eder alla, Ni som läsa denna bok. Jag räknar Eder alla som regementets vänner och som medlemmar i den stora kamratkrets, som bildas av alla dem som tjänat under den gula fanan med den svarta örnen.

När en militär chef hälsar sin trupp med »Goddag kamrater!» så är det ingalunda bara en fras, en hälsning vilken som helst, utan hälsningen vill betona samhörigheten mellan chef och trupp. Ty samhörigheten mellan befäl och trupp, *känslan av samhörighet* inom en trupp, *andan* hos en trupp, det är detta som ytterst är det avgörande för framgång i fält. Och denna känsla av samhörighet får icke sluta med uttrykningsdagen, då är den icke rätt grundad, då är samhörigheten av föga värde. Känslan av samhörighet måste bestå, ständigt. Icke bara så, att var och en känner samhörighet och kamratskap med sidomännen i ledet, gruppen som hållit ihop under tjänstgöring i kasern eller i fält utan så, att var och en känner samhörighet även med kamraterna framför ledet, befälet, som efter bästa förmåga sökt leda sin trupp, det må ha varit under utbildning i fred eller under uppdrag i fält.

Ingen vill förneka, att befälet stundom begår misstag i fråga om behandlingen av underlydande och i fråga om lösande av förelagda uppgifter — alla äro vi människor med en människas fel och svagheter — men misstagen äro väl sannolikt icke större eller talrikare i den militära tjänsten än på andra områden, de uppmärksammas måhända mera på grund av den militära tjänstens egenart.

Som regementschef har jag alltid framhållit betydelsen av att en och var handlar under känsla av sitt *ansvar*. Mannen i ledet har sitt ansvar, mannen framför ledet, befälhavaren, har sitt, och vanligen betydligt tyngre, ansvar. En chef må gärna vara sträng och fordrande, bara han är omutligt rättvis. Vår trupp har betydligt bättre uppfattning än att den skulle kunna uppskatta »beskedliga» chefer; den tål gärna

en sträng chef, bara den samtidigt kan högakta honom. Med förståelse och god vilja å ömse sidor behöver det aldrig uppstå något problem befäl—trupp, något motsatsförhållande befäl—trupp. Må det jag nyss sagt sägas ånyo, *andan inom en trupp är av utslagsgivande betydelse för framgång i fält*. Alla inom ett förband äro kamrater, alla behöva varandra, de må sedan ha stjärnor och stolpar eller ej.

Det är min innerliga önskan att de grundsatser jag nu uttalat alltid måtte förbliva rådande i vår armé och närmast vid vårt eget regemente, Kungl. Värmlands regemente. Om alla känna denna inre samhörighet, ja då känna alla också ett behov att hålla ihop med kamraterna. Må vi alla, var och en i sin stad bidra till att stärka samhörigheten och kamratskapet. Och må det tillåtas mig att uttala den förhoppningen att vår kamratförening måtte växa sig verkligt stark till gagn för vårt försvar och därmed för vårt land.

F. Grenlius

Kom kamrater!

*Sekler genom tiden runnit
sedan bonden grep sitt svärd
för att freda vad han vunnit
ur sin jord med arbetsgärd.*

*Sekler genom tiden svunnit
sedan man ur huse gick
för att freda vad han funnit
värt att nämna l a g och s k i c k.*

*Genom år och ofredstider
Värmlands krigsfolk skymtar fram
där det genom hårda strider
örnen följt på fanans stam.*

*Släkte efter släkte givit
av vad bäst de kunnat ge,
ofta spelet högt nog blivit,
krävdes livet fick det ske.*

*Sena tider sökt oss röva
rätten till vad som är vårt,
men vi vilja rätten pröva
och vi sätta hårt mot hårt.*

*Fastare vi knyta banden
knutna under arbetsdag,
fastare vi fatta handen
som oss räcks i lustigt lag.*

*Du och jag vi äro Värmland
landet — det är du och jag
fortidslandet, nutids-Värmland.
Det är vi som ge dess lag.*

*Låt oss visa inför världen
vad vi hålla dyrt och kärt,
och, hur Ödet än styr färden,
vad vi anse offer värt.*

*Ingen är för låg och ringa
för att säga ut sitt ord,
ingen kan vårt hjärta tvinga
att ej värna Värmlands jord.*

Carl Lindberg.
9/6 1936.

De indelta

»Finnes det inga indelta knektar kvar vid regementet?» Den frågan har helt säkert många av oss fått eller hört under de sista åren, då intresset för »Krigsmakta» av kända orsaker varit större än eljest.

De till Värmlands regemente hörande soldatrotarnas antal, år 1812 fastställda till 908, ökades år 1893 till 984, varav dock 80 voro avsedda för volontärer och spel. Vid slutet av år 1903 funnos 699 indelta soldater upptagna i regementets rulla, år 1917 voro de 106 och i skrivande stund finnes endast 10 kvar.

Om dessa kvarvarande skulle man kunna säga: de synas ej mer, men de finnes där ändå. Man ser dem icke i ledet, då regementets ungdomliga kompanier till fots eller på cykel tåga genom stadens gator, ej heller ser man dem numera på vakt vid kaserngrindarna, men en och annan av dem kan man träffa på inom kaserneablisementet i matsal, kök eller förråd. Någon gång — men icke ofta — möter man en indelt i uniform eller civilklädd ute i staden eller dess omgivningar. Även om ansiktet icke vore bekant och välkänt sedan lång tid tillbaka, så röjer den i allmänhet väl bibehållna hållningen, den karaktäristiska hälsningen, den fasta och igenkännande blicken vem mannen är. Det är en gammal indelt knekt.

Det återstår således icke fullt en »halvtropp» av det en gång indelta regementets soldater, och av det befäl, som var med då stammen stod i främre ledet och »beväringa» bakom, finnes nu icke många, om ens någon kvar i aktiv tjänst. Indelningsverket, som för regementets del genomfördes under åren 1682—1691, sattes som bekant på avskrivning år 1901. Dessförinnan hade man haft »stam» och »beväring» från år 1813, då den första årsklassen värnpliktiga vapenövades.

Det fåtal indelta, som ännu äro i tjänst, de ännu besatta soldatrotarna med sina torp representera emellertid ett för regementet och landskapet betydelsefullt historiskt skede. De utgöra tillsammans den med åren allt svagare levande länken mellan nutid och »förr i tia». Innan den länken brister och medan ännu »stamgubbarna» finnas kvar i tjänst eller inom kamratföreningen och kunna »vittna», har det synts angeläget och i enlighet med föreningens syfte, att i dess första årsbok några sidor ägnas de indelta i form av nedtecknade minnen från en tid, då ännu de stamanställda utgjorde kärnan i svenska armén, och fram till avvecklingens slutskede.

I tankarna förflytta vi oss då till ett kompanichefshem i fager Värmlandsbygd någon gång på 1880—90-talet. På nedre botten i den lilla vita herrgårdsbyggnaden är kompanichefens arbetsrum, det s. k. kontoret. Där på golvet vid ena kortväggen står en, för oss barn mystisk, svart järnbeslagen träkista. På den stod skrivet med stora, vita sirliga bokstäver »Grums Kompani Expedition». I den fanns det prydligt handskrivna handlingar och rullor och tidvis åtminstone penningar i små pappers- eller tygpåsar. Det var avlöningsmedel, förmodligen den s. k. tilldelningen. Där fanns också soldaternas sparbanksböcker.

Runt om i bygden lågo de små soldattorpen, ibland helt nära varandra, och närmast hemmet på någon kilometers avstånd låg Presstorpet, där nr 77 Press residerade. I närheten hade Riv, Gans, By, Strand, Stav, Post, Kyrk, Wist och allt vad de hette sina torp. Som pojke kunde man namnen på och kände de flesta.

Då och då kommer någon soldat in på »kontoret» och framför efter hälsningen: »Gud bevara kapten!» sitt ärende. Ibland kunde detta gälla någon tvist med rotebönderna, någon förbättring på torpet o. s. v., men ofta gällde det mera enskilda angelägenheter såsom uppvisande av fästmö, anmälan om giftermål, inköp av ko eller gris, ja, t. o. m. vid gräl med »gumman» fick kompanichefen träda emellan. Nå-

gon gång kunde inställelsen vara föranledd av någonting, som krävde en »uppsträckning» eller bestraffning. Vid sådana tillfällen kunde man från angränsande rum höra, att »kaftins» i regel lugna och vänliga röst höjdes, och orden blevo skarpa, men detta besök avslutades som regel med löfte om bot och bättring från den felandes sida, och det sista man hörde var: »Ja kapten!» eller »Tack, kapten!» och därpå en ljudelig helomvändning. Ej så sällan hänvisades vederbörande till köket, där det då vankades en sup och en »klengås» eller kaffe.

Soldaterna voro ofta skickliga yrkesmän och goda arbetare i övrigt på åker och äng eller i skogen. Att de i ungdomarnas ögon voro ståtliga, präktiga karlar allesammans var kanske icke så underligt, även om det bland dem fanns en eller annan spjuver och slagskämpe. På det hela taget hade soldaterna ett mycket gott anseende i sin hembygd. De närmast boende träffade man ofta dels under deras arbete vid gården eller i skogen, dels då de kommo å tjänstens vägnar. Ej så sällan gjordes besök av en eller annan anledning vid deras torp. Besöken hos Press, då hans goda, glada, präktiga hustru Klara bjöd på »sötostegröt» är i friskt minne.

Kompanichefen hade — om icke formellt så dock moraliskt — ansvaret för kompaniets rekrytering och givetvis för att »tjänsten på roten» gick sin gilla gång. Som medhjälpare hade han fanjunkaren — vid den tid, som här avses, den ståtliga, vänliga helskäggspydda gentlemannen G. A. Widström, som egendomligt nog icke bodde inom kompaniets stånd, som det hette, utan på Edsgatan utanför Karlstad. Sen var det de indelta korpralerna, som hade sina korpralskap att svara för. Kompaniets yngre officerare kunde för viss tidsperiod kommenderas att sköta expeditionen.

Kompaniet eller del därav samlades till då och då återkommande skjutmöten. Grums kompani hade egen skjutbana med skottbod. Denna låg på kompanichefens gård. Det var 77 Press, som ordnade för skjutningarna. Tavlorna

voro av järnplåt med svarta helfigurer målade på vit botten. Riktpricken, en svart triangel satt vid figurens fot, motive-
rat av gevärens skottställning, möjligen även av det skälet,
att soldaten skulle vänjas vid att »hålla lågt» även i krig.
För varje skjutning skulle tavlorna ställas i ordning och
nymålas. Förf. deltog med hänförelse i dessa förberedelser,
men då själva skjutningen ägde rum, höll han sig på veder-
börligt avstånd. Knallarna och röken av de gamla 67-orna
voro skräckinjagande, och rekylen kraftig. Det var icke
fritt, att t. o. m. en del av de yngre soldaterna voro bleka
om nosen, då de skulle fram och skjuta sina skott, som icke
voro många på den tiden.

Värmlandsknektarna erhöilo en kontantare »tilldelning»
av kronan, vilken förut hade utbetalats av kompanichefen
under ett tre dagars tilldelningsmöte, då även övningar av-
höllös. Nu hade dessa möten ersatts med en avlönings- och
mönstringsdag. Det var en viktig och högtidlig tilldragelse,
när kompaniet i uniform marscherade upp på gårdsplanen
och man efter man fick stiga fram för att hämta sina pengar,
som torde uppgått till c:a 15: — kr., varav viss summa
skulle insättas på sparbank.

Enligt »Instruktion för tjänsten på roten» hade kompani-
chefen att i viss ordning utföra torpbesiktningar. Vid dessa
skulle de ekonomiska mellanhavandena mellan soldaten och
hans rotebönder granskas och avhandlas, varför de till-
mättes stor betydelse och skedde under en viss traditionell
pompa. Iförd livmunderingen, som framtagits ur rotekistan,
och i stor parad med plåt och plym samt livrem med bajo-
nett, mötte knekten upp vid grinden eller avtagsvägen till
torpet. Högtidligt och värdigt nalkas kompanichefen lika-
ledes i uniform och med släpsabel, vanligtvis åtföljd av fan-
junkaren eller annan militär, som kunde föra protokollet.
Efter vederbörlig anmälan och utbytta hälsningar med re-
spektive soldat och rotmästare eller dennes ombud, hälsa-
des, »inräknades och mönstrades» samtliga familjemedlem-

mar. Därefter granskades stuga, uthus, åker och munderingar i för tillfället lämplig ordning.

Fruktträdsodling låg kompanichefen varmt om hjärtat. Soldaterna skulle i detta avseende vara föregångsmän i bygden. Resultatet av granskning, överläggningar och träffade överenskommelser om reparationer och ändringar m. m. antecknades i protokollet. Förrättningen avslutades vanligen med, att »soldatmora» bjöd på kaffe med för tillfället nybakat bröd.

Detta var några glimtar från »livet på roten» inom Grums kompani, men i stort sett tedde sig förhållandena lika även på de sju andra kompanierna. Det var en stram men patriarkalisk befälsföring. Alla kände varandra väl. Sammanhållningen utåt blev därigenom stark och som en naturlig följd av den lokala rekryteringen och knekthållet satte folkkaraktär och kynne sin prägel på kompanierna som förband. Detta blev starkt framträdande, då regementet var sammandraget för övningar. Kompanierna hade sina särdrag. På knektarnas dialekt, ord och åthävor, på förbandens sätt att marschera o. s. v. kunde man på långt håll höra och se, om det var »jössehäringarna» eller »näsingarna», som kommo inmarscherande på fältet. Inom kompaniet hade man sin verksamhet och med kompanikamraterna höll man ihop även på fritiden. Den kompanianda, som därigenom uppstod, gav upphov till en vanligtvis »ädel» tävlan kompanierna emellan i tjänstens olika grenar, men understundom också till smågruff. »Fientligheterna» inställdes dock i allmänhet ganska snart.

Förutom den förberedande utbildning i hälsning, anmälan och militärt uppträdande, som möjligen meddelades de nyantagna rekryterna på roten av någon närboende korpral eller äldre soldat, utbildades dessa under rekrytskolan, som efter 1887 var 100 dagar fördelade på två år med ett regementsmöte i samband med första årets skola. Efter att hava approberats till soldat kommenderades vederbörande till vicekorprals- och korpralsskola. Till regementsmöte

under 25, senare 30 dagar, sammandrogs regementets hela stampersonal samt 1. och 2. årets beväring. Något år förekom ett s. k. befälsmöte. Om detta skedde för att sätta befälet in i något nytt reglemente eller för att friska upp befälsföringsförmågan i allmänhet, kan förf. icke erinra sig, men att dessa möten hade sina poänger är säkert, då även äldre officerare och underofficerare voro »män i ledet» och övades i kommandoordens utsägan­de, »handgrepp» och exercis m. m.

Under regementsövningarna åren 1898 och 99 var regementet vid inryckningen som vanligt organiserat på två bataljoner, men uppdelades på tre vid övning i bataljonsförband. Från år 1900 gjordes sådan indelning redan från mötets början.

Genom 1901 års härordning erhö­ll beväringen 112 dagars rekrytutbildning och regementsövningarna utsträcktes till 30 dagar. Därmed minskades de indeltas pondus och anseende som fältdugliga soldater. De gamla »farbröderna» kunde icke följa de vältränade poj­karna i »ansatserna» och på patrulluppdrag. Systemet stam och beväring var föråldrat och uttjänt. Som alltid vid sådana tillfällen kom ett löjets skimmer att spridas över stamgubbarnas prestationer i de mera ansträngande övningarna. Rollerna voro ombytta. I arbeten och uppdrag, där plikttrohet och ansvarskänsla eller särskild yrkesskicklighet haft större betydelse än kroppsliga prestationer, där hava emellertid många av de indelta nu under snart ett halvt sekel fullgjort sin gärning i fosterlandets tjänst.

Trossnäs fält! För en gammal värmlandsknekt är detta namnet kärt och väcker många minnen till liv — de flesta goda och glada. I detta sammanhang skall ur minnenas mångfald nedtecknas endast några episoder och bilder, i vilka de indelta äro huvudfigurerna.

Stamgubbarna hyste ett faderligt intresse för de unga officersvolontärerna, särskilt för dem, som voro värmlän-

ningar, och vilkas fäder de kände. Goda råd för tjänsten och hjälp med putsen av knappar, livrem och gevär behövde man icke bedja om. En rörande omsorg om den unge kamraten i vapenrocken var påtaglig. En höstnatt, då det blivit rått och kallt ute, ser den efter dagens övningar trötta och av nattkylan huttrande, hur en indelt soldat på kompaniet kommer insmygande i tältet och breder sin egen kappa över honom för att sedan försvinna lika tyst, som han kommit.

Officerarna och underofficerarna hade på den tiden rätt att mot ersättning taga ut en uppappare, och den sysslan var ganska eftersökt. I de flesta fall blev en indelt soldat utsedd. Mången episod, vittnande om ömsesidigt förtroende och om frispråkigt men gott kamratskap mellan uppapparen och hans förman skulle kunna anföras. Men därom må andra berätta. Dessa uppappare, tillika ofta hästskötare, spelade en ganska viktig roll såsom rapportkarlar, men dessutom som inofficiellt »språkrör» mellan chefen och hans förband. De voro icke bundna av några tysthetslöften och meddelade vanligen därför en mer eller mindre färgad »orientering» åt båda hållen.

I minnets brokiga kaleidoskop hava vissa bilder från Trossnästiden blivit tydligare och dröjt sig längre kvar än andra. Fullständig likhet med originalen kan dock icke garanteras, då många och händelserika år förflutit sedan dess.

Livkompaniet hade vissa traditioner att vårda och ansågs måhända litet förnämre än övriga kompanier. Ganska typiska representanter voro dist.-korp. 16 By, 21 Råd och 110 Thor och regimentets gamla trotjänare Nors. Vid ett vaktombyte ansåg By det vara fel, att han som dist.-korpral avlöstes av en korpral. »Det skall vara minst dist.-korpral eller sergeant». By var en av regimentets längsta karlar, rak, ståtlig och alltid välputsad och elegant. Vid ett tillfälle, då kapten U. gjorde anmärkning på kompaniets marsch till maten svarade By, som förde kompaniet:

»Var lugn, kapten, det skall nog ordna sig.»

Så fanns där också en knekt av annan typ nämligen Mill från Mellmark, sedermera känd under namnet »lord Millford» från den tid, då han kuskade omkring i Karlstad med en gammal »fordkärra». Kvar i tjänst äro: 23 Sand, 45 Söderlund, 112 Sten och 126 Sör.

Grums kompani hava vi tidigare gjort bekantskap med. Där fanns dist.-korp. 87 Bock med det svarta helskägget, liten men naggande god och som dagkorpral fruktad av beväringarna. Han efterträddes i sysslan av dåvarande dist.-korp. 77 Press, stram och allvarlig i tjänsten men eljest glad och god. Efter avskedet var Press i 43 år ringare och orgeltrampare i sin hemsocken Värmskog, där han avled år 1938 vid 82 års ålder. Förut nämnd är också sångaren och filosofen Stav, som på sin ålderdom i vackra verser, skrivna på sjukbädden, tolkade sin kärlek till sitt regemente.

Av lättare humör och kynne voro Post den äldre och hans son Olle Post. Fadern hade sadelmakeri som civilt yrke, sonen, så småningom korpral, var en glad och munter yngling, som sjöng och inom kompaniet höll humöret uppe, när detta under hårda marscher sjönk mot nollpunkten.

Forsell och Öijer, vilka båda varit länge i tjänst vid regementet i Karlstad voro stora original, väl värda att skildras var för sig. Detta må dock nu anstå. Så hava vi Kartman, välkänd även av yngre generationer. En gång i tiden upppassare och hästskötare hos kapten H. Falck har Kartman förvisso upplevt och skulle kunna berätta många roliga episoder från den tiden.

På kompaniet fanns också sjukv.-soldaten Lök, som enligt ryktet sysslade med litet kvacksalveri på roten. Att hans medicinska och kirurgiska kunskaper hade en viss begränsning framgår av följande — om det nu är sant. Regementsläkaren ordinerade massage för en patient. Efter en tankeställare frågar Lök: »I vecken låda ligger dä, regementsläkarn?».

Alsters kompani ansågs också, som ett »fint» kompani. Det kom från de gamla Närkesrotarna. Där hava vi dist.-

Stående från vänster: Törsfelt, Sand, Ehn, Wallberg.

Sittande: Karlman, Edman.

corp. 24 Vall, 114 Thor och corp. 61 Rask. Där fanns också Bard, om vilken förmåles, att han skrev till sin hustru under adress Högädla Fru Korpralskan Wilhelmina Bard, Bortom Wäse, så nog var det ett fint kompani.

Älvdals kompani ansågs litet svårhanterligt men under kapten Ömans hårda tyglar gjorde sig kompaniet alltid gällande. Det var fart och kläm under övningarna på detta kompani. Dist.-corp. Thor och Kjern voro nog icke att leka med. Fru Rattfält från Rattsjöberg berättar, att han under en manöver någonstans i mellersta Sverige inköpte en slipsten, som han bar med sig hem i ränslan. Namnet Slätt förekom då och då i arrestantlistorna. Slätt var en duktig fältknekt men för fredsbruk ibland litet oregerlig, när bärsärkarlynnnet föll på. Kvar i tjänst äro: 18 Mör, 20 Amén, 41 Homman, 77 Lidh och 25 Ekvall.

Om i denna lilla minnesteckning II. bataljonens kompanier bliva något styvmoderligt behandlade, så beror det

ingalunda på, att där icke funnos typer väl värda att skildras och minnas, utan därpå att förf. från barndom och tjänstgöring bättre kände till I. bataljonens kompanier.

På det glada, pigga Jösse kompani återfinna vi emellertid dist.-korp. Berglund och Edberg samt korpralerna Omberg, Byström och Edin.

Bland Nordmarkingarna kommer dist.-korp. 30 Stallman i förgrunden. Det både hördes och syntes, när Stallman kom inmarscherande med Nordmarkskontingenten till rekrytskolor eller regementsövningar. Vidare hade vi dist.-korp. Härnqvist, korpralerna Snar och Törsfelt, Hansson, Strömlöf m. fl. Koppfält var en mångkunnig nordmarking och ovanligt skicklig snickare. På en manöver lär han hava medfört ett »primuskök», som då väckte berättigat uppseende. Om det var av egen konstruktion förmäler icke historien.

På Näs kompani återfinnes också en del bekanta namn såsom 109 Edman, 7 Thorén och Thorin, sedermera föreståndare för regementets tvättinrättning.

100 Näs var känd för sina stora mustascher liknande ekorrsvansar, vilket vid ett tillfälle föranledde kompanichefen kapten N. att fråga Näs, hur ekorrarna mådde.

Soldaten Dahl rymde. I ett brev, som ännu finnes i behåll och som efter allt att döma har skrivits för att skämta med eller reta kompanichefen H. av S., meddelar Dahl från »Hull per England 19/10 1900, att han »reser med sin andra fästmö, en förmögen vacker flicka, som bekostar hans resa helt och hållet etc. Kapten H. av S., som icke förstod skämt, blev ursinnig.

Som ett barndomsminne framstår bilden av den ståtliga korpralen Lan från Svannickeboda, Gillbergs kompani. Lan var jägare och fiskare, specialist på abbormmete vintertid. Där återfinns också 56 Lund och 89 Edman och Nyström samt den originelle Fors, f. d. götagardist. Fors sysslade i sin hembygd med litet av varje bl. a. hönsavel. Någon marskalkstav bar han icke i sin tornister.

Nr 2 Törsfäldt är fortfarande i tjänst.

När Du reser omkring i vårt vackra landskap, kanske Din blick för några ögonblick dröjer sig kvar vid ett litet rödmålat, pryddigt torpställe, som på kartan är betecknat med ST. I bästa fall finnes på väggen åt vägen till en tavla av järn med värmlandsörnen eller av trä. På den står: »Kongl. Wermlands reg:te» och därunder namnet på ett av de åtta stamkompanierna samt ett soldatnummer. Där har bott och bor möjligen ännu en gammal *regementskamrat*.

Honnör för de indelta — ingen glömd, om än här icke nämnd!

Hjalmar Löfgren.

Regementets dag 1945

Söndagen den 12 augusti 1945 firade Kungl Värmlands regemente »Regementets dag» i närvaro av nära tre tusen personer och i ett strålande väder, som vid ett enstaka tillfälle stördes av en kort men kraftig regnskur.

Härigenom återuppstod en institution, vilken under en längre tid varit ur bruk vid I 2 beroende bl. a. på tidsläget och de därmed följande extraordinära förhållandena. Avsikten är nu att för framtiden söka bibehålla denna årligen återkommande högtidsdag, då länets befolkning och de värnpliktigas anhöriga få vara regementets gäster, och då de eljest stängda och bevakade grindarna slås upp för envar intresserad besökare, som vill lära känna regementet, dess lokaler och personal.

Redan vid tio-tiden på söndagen började de första besökandena vandra uppför allén till regementet. Det var de, som kommit med tåg eller buss från mera avlägset liggande delar av landskapet. Vid slutet av allén, där backen upp till grind nr ett tar vid, möttes man av för dagen uppsatta flaggprydda stänger, vilka också till ett stort antal funnos över hela regementsområdet. Det egentliga programmet började inte förrän klockan tolv, men för dessa tidiga besökande var det sörjt så, att de kunde få bese kasernerna och en del andra anläggningar, medan musikkåren konserterade på kaserngården.

När så klockan gick mot tolv, drog man sig ut till Norra Fältet, dit rekrytbataljonerna marscherat och nu höllo på att formeras tillsammans med de representanter för kamratföreningen, som mött opp. Utmed skogspartiet vid sommarkarketenteriet hade en provisorisk men stabil åskådarläktare slagits upp, och på denna togo så de inbjudna och övriga besökande, som fingo rum, plats. Bland de särskilt in-

bjudna, vilka hedrade dagen med sin närvaro, märktes landshövding Westling och chefen för V. militärområdet, generalmajor Rappe med stabschef överstelöjtnant Furtenbach.

Skådespelet begynte med att regimentets musikkår blåste regimentets igenkänningssignal. Därefter lämnade överste Grevillius av till general Rappe, varpå fanorna blottades. Efter detta höll regementschefen ett tal, i vilket han hälsade alla välkomna. Särskilt glädjande, sade översten, var det att så många av de värnpliktigas anhöriga och så många av kommunernas styresmän hörsammat kallelsen och infunnit sig. I sitt tal redogjorde översten också bl. a. för anledningarna till, att regimentets dag icke kunnat firas under så många år. Betydelsen av denna dag för att stärka sambandet mellan regimentet och landskapet framhölls också

Efter överste Grevillius' tal förrättade kyrkoherde Alf Norbäck ifrån Sunne korum. Därpå följde förbimarsch för militärbefälhavaren.

Med musikkåren i spetsen tätt följd av regimentets gula, örnprydda fanor med fanvakt följde så bataljonerna med sina beridna chefer. Kamratföreningen företräd av general Klingenstierna och egen fana deltog också i denna förbimarsch.

Efter detta rörliga skådespel vidtog demonstration av modern materiel. Denna hade på ett åskådligt sätt upp-

General Rappe.

ställt utmed vägen invid idrottsplatsen. Här förevisades bl. a. den nya 57 mm. pansarvärnskanonen och den tunga, 12 cm. granatkastaren, vapen vilka gjorde ett imponerande intryck såsom exempel på vapenteknikens utveckling under beredskapsåren. Andra vapennyheter, vilka med intresse noterades, voro kulsprutepistolens strålsikte samt avfyringsmekanism till gevär avsedd för vintertid. Radiostationer, minor, minröjningsmateriel och eldkastare jämte mycket annat besågs under denna demonstration.

Ett förevisningspass, som högt och hörbart uppskattades av åskådarna var hunduppvisningen. Här fick man se bl. a. apelldressyr och hundarnas uppträdande som sjukvårds- och rapporthundar.

Härpå följde så middag i regementets matsal. De värnpliktiga med anhöriga hade på grund av den stora tillslutningen måst uppdelas i matlag, vilka dock var för sig voro så stora, att det var ont om svängrum. Matsalen hade dagen till ära prytt med blommor och björklöv. Varje kompani med sin chef åt vid särskilda bord, och stämningen under middagen var hög. Höjdpunkten nåddes dock, när översten från honnörsbordet, där de särskilt inbjudna jämte ortspresens representanter suto, uppläste det lyckönskningstelegram, regementet fått mottaga från Hans Majestät Konungen. Ett leve utbringades, varpå man sjöng Kungssången stående.

Efter middagen hade man tid på sig att se sig omkring på regementet igen, vilket tillfälle av de värnpliktigas anhöriga begagnades till att taga logement, kompanikorridorer och övriga ställen, där dagarna annars framläpas i svett och möda, i närmare betraktande. Det etablissemang, som rönt den livligaste uppskattningen, var måhända regementets nyanlagda bibliotek och lärum. Detta förevisades av den nye regementsassistenten sergeant Nordensson, som också beredvilligt stod till tjänst med alla önskade upplysningar rörande personalvården, fritidssysselsättningen m. m. dyl.

Så följde då eftermiddagens uppvisningar, vilka inleddes med en storståtlig gymnastikuppvisning av en masstrupp av årets rekryter under ledning av gymnastikdirektör, löjtnant Gunnar Karlsson. Som en hord lössläppta vildar stormade gymnasterna ut ur skogen kring idrottsplatsen, när ordern om uppställning gavs. Väl ute på sina platser intogs rättningen lika mönstergillt som snabbt. Det var många och somliga rätt svåra moment, som genomgicks under uppvisningen, men det sätt, varpå den i sin helhet genomfördes, länder gymnasterna till heder.

Sedan gavs det tillfälle att bese sommaranläggningarna kring dansbanan. Det hemtrevliga sommarmarketenteriet tilldrog sig största delen av uppmärksamheten. Vid dansbanan hade dessutom uppförts skjutbana och golfbana.

Från sommaretablisementet vandrade man så runt det vackra Sandbäckstjärnet till det på andra stranden belägna soldattorpet. Dagen till ära hade insatts en handdriven färja, som överskeppade besökarna från den ena sidan till den andra, så vågorna gingo höga på det eljest så lugna tjärnet.

Vid soldattorpet hade regementets kamratförening sitt utlysta sammanträde, vilket vart talrikt besökt av såväl aktiv personal som besökande för dagen. Här vid denna till kommande släkter bevarade kvarleva från det gamla indelningsverkets dagar tog så kamratföreningens ordförande, överste Grevillius, ånyo till orda. Han talade om kamratföreningen och dess verksamhet, som ju — också den — legat nere under en följd av år, och uttryckte sin uppriktiga förhoppning om, att denna skulle gå mot en tid av återupptaget, verksamt arbete. Här dryftades också en del aktuella spörsmål. Man bestämde, att alla, var och en på sitt håll, skulle verka för höjandet av kamratföreningens medlemsantal och som en viktig åtgärd för ett effektivt genomförande av detta föreslogs och beslöts tillsättandet av lokalombud på alla större orter inom länet. Regementschefen framhöll, på förfrågan, att alla, som på något vis haft med rege-

mentet att göra, voro välkomna in i föreningen, och i detta sammanhang påpekades, att föreningens verksamhetsområde även omfattade Dal. I detta friluftssammanträde deltog även några av de få i tjänst ännu varande indelta knektarna vid regementet. Sammanträdet avslutades med att en representant för de kommunala förtroendemännen framförde gästernas tack, för vad de fått vara med om under dagen, varpå ett leve för Kungl. Värmlands regemente utbringades. Sedan ekot av de dånande hurraropen över Sandbäckstjänet lagt sig, begav man sig återigen bort till Norra Fältet, där en stridsövning gick av stapeln.

Det blev en märklig upplevelse.

Efter en kort och uttömmande orientering om läge och stridsmetoder, vilken lämnades åskådarna per uppmonterade högtalare, rullades så ett realistiskt moment i ett modernt krigsskådespel upp. Efter stormeld från artilleri, här markerad med kraftiga sprängladdningar, så buskar och grus sprutade i högan sky, gick så infanteri understött av sina tunga vapen till anfall mot den sig tappert och envist försvarande fienden i norra skogsbrynet på fältet. I sin fulla kraft och totalt omöjlig att hejda gick anfallsvågen fram inför publiken. Här sparades varken på krafter eller ammunition, och hela stridsmomentet bars av en sällsynt geist och framåtanda, som länder deltagarna till all heder. När anfallet nått sin höjdpunkt, blåstes »Eld upphör», varefter förbanden, som kämpat så tappert, trötta och smutsiga anträdde »vägen tillbaka» mot puts och vapenvård.

Så vidtog en underhållning i den mera lätta stilen. Regimentets idrottsofficer, kapten Follin, ledde ett antal skämttävlingar, i vilka det är svårt att säga vilka, som hade mest roligt. Åskådarna eller deltagarna.

Efter detta spelade musiken på regementets dansbana upp till dans, och så dansade man ända till midnatt. Under en paus i dansen framträdde en värnpliktig och föredrog en del historier på värmländska tungomålet, vilka av publiken mottogs med hörbar förtjusning.

Vid midnatt samlades så dagens gäster och övriga besökande och fingo bevittna det militära skådespel, som heter Tapto, utfört av regementets musikkår på kaserngården. Och därmed var »Regementets Dag 1945» avslutad, och man gick var och en till sitt en upplevelse och ett minne rikare. Det är nu bara att hoppas, att den institution, som här återuppstått, skall få fortleva tillsammans med övriga traditioner som en årligen återkommande tilldragelse vid Kungl Värmlands regemente.

Vpl 3581-1-84 Ancker.

Kring ett beredskapsminne

Efter 5 års — eller för en inkallad och räknat efter intervallerna rättare sagt 40 månaders beredskapstjänst — finns det naturligen en hel del minnen, som grävt sig mer eller mindre djupt in. Några av dessa intressera helt säkert även denna tidskrifts läsare, ehuru jag medger att saken bleve ännu mera intressant, om man kunde blotta en del detaljer, något som ju emellertid, än så länge, inte gärna är lämpligt.

Jag hade en vid mobilisering rätt ansvarsfull befattning, och en afton de första dagarna i april 1940, efter hemkomsten från mitt civila arbete, ringde det två signaler på telefon: »Ilsamtal från — — —Xy.» »Så där, ja — nu är det färdigt», tänkte jag — man hade ju läst tidningarna. Och det var det också! »Omedelbar inställelse i — — — Xy, avresa med första tåg, helst snälltåget i kväll», löd ordern. Ja — det var ju bara att packa och resa, vilket ock skedde.

Framkommen blev det bråttom — jag tjänstgjorde vid en större stab — och landstormen (på den tiden fanns det inte som nu, då landstormen är avskaffad, »lokalförsvarsförband» utan endast landstormskompanier samt en och annan bevakningspluton) var redan inkallad och under utrustning på respektive samlingsplatser. Lstförbanden skulle vara färdiga om 3—4 dagar samt därefter omedelbart avgå till sina grupperingsplatser längs gränsen.

På staben rådde en väldig hets med utsändning av instruktioner och order samt förberedelser av alla slag. Och fast det till en början var litet knaggligt — de flesta av tjänstegrenshefarna voro civila och ovana — gick det i alla fall något så när. Värst var det med skrivbiträdena (även *de* civila), som inte hade en aning om hur en tjänsteskrivelse skulle se ut, ja, knappast ens kunde skriva maskin — annat än med pekfingerarna! Men allt gick och med det intresse

och den villighet som överallt visades samt med begagnande av övertid till långt in på kvällarna hunno också vi på staben, på dessa första 3—4 dagar, med vad vi skulle, och det hela syntes ordna sig.

Då kom på lördag förmiddag — jag vill minnas det var vid 10-tiden — det första klubbslaget, eller »provet» kanske man skulle kunna säga. Det var telefon till mig från gränsen. »Jo — det här är landsfiskal NN i — — —. Jag är f. n. här i — — — och vill underrätta om att enligt mig alldeles nyss av en vän på andra sidan gränsen lämnade meddelanden kommer flera tusen man främmande trupp under reträtt att i natt här överskrida riksgränsen och måste omhändertas.» »Är landsfiskalen verkligen säker på det?» svarade jag tvivlande. »Absolut — min vän, som är fullt pålitlig, avlyssnade tidigt i morse på andra sidan gränsen ett telefonsamtal från en högre stab till en lägre, och där gavs tydliga order om att riksgränsen i natt skulle överskridas just här. Det gäller nog 8,000—10,000 man, men de komma säkerligen ej alla i natt utan en del i natt och en del i morgon natt. För resten är det bråkigt därinne, ingen ordning, nästan panik och myteri (kommunister och nazister lära slåss sinsemellan). Som bevis för vad jag säger talar jag om, att vid ovannämnda avlyssnade telefonsamtal den lägre staben svarade den högre: »Med vad rätt ger Ni den här ordern?» Det ena gav det andra, men inför situationen att fienden är dem tätt i hämlarna med kulsprutor och flygmaskiner, så att de inte våga marschera om dagarna utan gömmer sig i skogarna och går om nätterna, blev resultatet till slut, att ordern skulle komma att åttlydas. Ni kan vara fullt säker på att vad jag nu meddelat är riktigt, och det måste omgående ordnas med mottagande, avväpning, förläggning och mat.» »Det skall ordnas», svarade jag karskt, »men håll mig pr tel. underrättad om händelsernas gång» — och det lovade landsfiskalen.

Jaha — där stod vi nu! Med *ett* landstormskompani 2—3 mil söder om den plats, där riksgränsen skulle överskridas,

Ett landstormskompani rycker in på en av de gamla mötesplatserna.

och *en* bevakningspluton på själva platsen! Situationen var litet prekär och tiden kort — därtill en lördag. Jag gick in till chefen.

Det är icke möjligt att i detalj redogöra för *hur* vi ordnade upp det — det skulle bli alltför vidlyftigt och saknar här kanske också intresse. Det blev rekvisitioner av järnvägståg, skolor, samlingslokaler, mat, hö och halm (det väntades bl. a. minst 500 hästar) och allt vad som i övrigt kunde behövas. Lyckligtvis var landstormskompanichefen (landstormskompaniet hade förstås ögonblickligen biltransporterats till vederbörlig ort) i det civila ordinarie härads-hövding just i den orten, så han kände alla större bönder och ledande män, vilket lättade arbetet avsevärt. Bland det värsta var att i tid få dit erforderlig ytterligare bevakningstrupp — på närmaste regemente pågick som bäst mobilisering — men hur det nu var, kom i alla fall under nattens lopp med buss- och lastbilstransport fram även en del linje-

trupp. Då var emellertid riksgränsen redan överskriden och avväpnandet i full gång — landsfiskalen, som ringt mig flera gånger under dagens lopp (liksom även landstorms-kompanichefen), ringde ånyo vid 9-tiden på kvällen och sade helt kort: »Ja, nu ha de börjat komma — det är emellertid ingen indelning i förband eller så, utan befäl och manskap gå alla i en kolonn, 4 och 4, infanterister, artillerister och trängmanskap om vartannat — men det tycks gå bra det med och våra landstormsmän sköter sig finfint. Den enda klagan som hörs kommer från den främmande truppen, ty den är otålig och tycker att avväpnningen inte går fort nog, så vi måste till slut ordna med upplag på ömse sidor om landsvägen och där fick de lägga gevär och ammunition undan för undan, allteftersom de passerade.» Efter avväpnningen transporterades den främmande truppen med bussar och bilar ned till det 2—3 mil avlägsna, närmaste större samhället, där det ordnats för natten. Vädret var det sämsta tänkbara med regnblandat snölopp.

Nästa natt skulle det ju emellertid komma minst lika många till — kanske flera — hur ordna även för dem? Båda omgångarna kunde samhället varken härbärgera eller utspisa, så där hux flux — inte ens med hjälp av ortsbefolkningen. Den första omgången måste bort, och här kommo järnvägstågen till nytta. Vi hade på morgonsidan fått veta, att sex stora militärtåg skulle ordnas omgående och att det första kunde väntas till samhället följande dag (söndag) vid 10-tiden. Det kom också. En timma efteråt var det fullastat och avgick kl. 11,00. Ett andra skulle komma kl. 13,00 och avgå kl. 15,00 samt ett tredje komma kl. 18,00 och avgå kl. 21,00. Båda expedierades programenligt. Alla tre tågen voro till bristningsgränsen fullbelastade. Nu voro utsikterna lugnare att kunna reda upp situationen även nästa natt, helst som ytterligare ett tomtåg skulle komma in omkring kl. 23,00.

Landsfiskalen fick emellertid rätt — han var tydligen riktigt underrättad om läget — ty från ljusningen söndags

Uniformen har kommit på.

morgon till mörkrets inbrott på kvällen, alltså under hela söndagens lopp, kom så gott som inte en enda man över gränsen, säkerligen gömde de sig allesammans i skogarna. Och våra landstormsmän fingo tid på sig att taga hand om och borttransportera alla avlämnade vapen och all ammunition samt, med nu vunnen erfarenhet, ordna litet bättre för nästa natt.

Med mörkret söndag kväll började det emellertid igen, och under nattens lopp kommo ännu flera än under föregående natt. även många hundra hästar samt nära tusentalet bilar av alla slag, bland de sista frampå måndagsmorgonen även befälhavande generalens bil, i vilken han jämte några stabsofficerare befunno sig. Nu berättades det även om kulsprutesmatter samt kanon- och flygmaskinsdån i kön, på andra sidan riksgränsen. De vildaste rykten voro i omlopp, och det hade tydligen varit så nära panik som det kunde.

Även vi började undra om »fienden» skulle hejda sig vid riksgränsen — eller om han skulle fortsätta? Faktum är, att vi voro beredda på vad som helst, men nu hade det under söndagens lopp kommit fram ytterligare linjetrupper, och de hade begagnat tiden väl. Lyckligtvis stannade »fienden» vid riksgränsen.

Vårt landstormskompani fick alltså, utan störande värre saker, fortsätta med avväpningen och avtransporten, vilket pågick hela natten till måndagen. Men då avgingo även militärtågen, undan för undan alltefter som de under natten fullastades — att de funnos där var ett »himmelrike», och den främmande truppen formligen sjönk ihop i de uppvärmda III kl.-vagnarna och somnade nästan genast, tydligen fullkomligt utkörd av brist på både sömn och mat. Vädret var också hela tiden uruselt med regn och snöslask. Sista militärtåget avgick måndag förmiddag, och därmed voro så gott som alla borttransporterade. Kvar var endast de många hästarna med skötare — de skulle till en särskild hästdepå och avgingo på tisdagen med två särskilda tåg — samt bilarna, som senare under veckan i två olika kolonner under bevakning avgingo inåt landet. Ett hundratal var emellertid kvar länge nog, sönderkörda eller utan ägare. Och vårt landstormskompani hade arbete i 14 dagar med att från samhället avtransportera all den materiel som lämnats kvar.

I — — — Xy, där vi hade vår expedition, skulle de två första militärtågen stanna en timma och den främmande truppen utspisas. Att det lyckades fast det var en söndag, det är »en annan historia» — men jag kan ju nämna, att det till stor del var för att ortens samtliga restauranger med uppoffrande villighet åtog sig uppdraget och utspisade vardera många hundra man på en gång. För civila fanns den kvällen inte mycket mat kvar på restaurangerna — de fingo i stället se den främmande truppen marschera till och från järnvägsstationen, och den synen var onekligen beklämande både ifråga om utrustning, klädsel och hållning över

huvud taget. Samtidigt marscherade händelsevis genom orten ned till järnvägsstationen för avtransport till gränsen en fullt utrustad, mobiliserad svensk större trupp. Jämförelsen var imponerande — och det både märktes och kändes.

Under uppehållet på järnvägsstationen gick jag en rätt lång stund fram och tillbaka på perrongen i sällskap med en major vid den främmande truppen och frågade honom då rentut, varav det kom sig att truppen var så blandad, t. o. m. vapenslagen emellan, och utan indelning i förband eller organisation över huvud taget — jag såg ju själv att det var så. »Ja — det är egentligen inte så eegendomligt som det ser ut», svarade han. »Vi mobiliserade för sent. Och när folket kom till mötesplatsen (de hade, som vi själva här i Sverige förr, kvar sina gamla 'mötesplatser' med förrådsbyggnader etc.), både befäl och manskap — en del pr järnväg, en del pr bil, en del med häst, en del pr cykel eller på annat sätt — och just hade fått ut sina uniformspersedlar och gevär samt höll på med att klä om sig — ja, då blevo vi överfallna per flygmaskiner, pansarbilar och motorcyklar, alla med kulsprutor och handgranater, och där stodo vi med våra enkla, vanliga gevär som inte ens var torrdragna utan fortfarande förrådsoljade. Vad var det egentligen att göra annat än att hals över huvud ge sig iväg — det blev panik. Någon indelning eller organisation hann vi inte med — allt gick i rykande fart mot gränsen.»

»Sköt ni inte?» frågade jag. »Jo, nog ha vi skjutit alltid», svarade han, »men det kunde inte bli så mycket. Officerarna fingo inte tag i sitt manskap och detta ej i sina förband, och någon organisation var icke möjlig att genomföra. För resten har vårt försvar blivit försummat i så många år — och ungdomen bryr sig bara om pengar, nöjen och dans — att det inte är så underligt, att det nu brutit ihop.»

Härpå fanns intet att svara, hans förklaring var belysande nog.

Vi samtalade även med flera andra officerare och med många av manskapet på båda järnvägstågen och fingo här-

igenom det ovanstående bekräftat, dock med tillägg här och där av tal om »förräderi.» När jag frågade vad det var de varit mest rädda för, blev summan av svaren: »Flygmaskinerna, som gick nästan över huvudena, motorfordonen (pan-sar-bilar och motorcyklar), som överraskande dök upp var som helst på vägarna, kulsprutesmattret och 'äggen' (ägg-formade handgranater), som de hade överallt i sina fickor.» Och på min fråga varför de ej försvarade sig och sköt, kom det: »Ja — vad skulle vi göra — vi hade bara gevär, och ammunitionen klickade ofta» (det var bl. a. här som talet om »förräderi» kom in, men — saken var den, att man icke tagit sig tid till att göra gevären rena från förrådsinoljningen!).

Några sårade fanns inte — åtminstone ej efter vad vi kunde se och höra — och kontingenterna (utom några sjuka här och där i vagnarna, till vilka kamraterna togo med sig mat) ställde ju i alla fall upp framför järnvägsstationen i och för indelning i matlag till de olika restaurangerna. Man såg inte ett enda bandage e. d. Däremot fanns det en del sårade i en annan kontingent om ett 70-tal man, som någon dag förut överskridit riksgränsen omkring 30 mil längre norrut och som nu här i — — — Xy förenade sig med sina landsmän.

Uppställningen gjorde f. ö. ett olustigt intryck, improviserad som den ju måste bli. Officerarna hade tydligen ingen särskild vana att »ta befäl», knappast truppen att ställa upp — det blev mest våra officerare, som fingo ordna upp det hela. Den blottade också utrustningens detaljer, alla voro ej helt i uniform, några hade uniformsrock och civila byxor, några tvärtom — så det var nog riktigt, att de blivit överfallna under utrustningen! Trötta voro de naturligen också! Men det blev bättre sedan de fått mat, för en del (enligt deras egen utsago) det första mål lagad mat de fått på flera dagar. Och när tågen avgingo, hurrades det på sina håll våldeligen för Sverige. Stämningen hade tydligen stigit.

Några dagar senare passerade de båda först omnämnda

En första marsch i pluton (litet ovanf).

bilkolonnerna vår ort, där de emellertid ej fingo stanna utan skulle köra igenom. Strax innan den första anlände, ringde transportbefälhavaren — en präktig landstormsfänrik — och anmodade mig komma ned och inspektera, ty i kolonnen gingo en del motorfordon, som nog inte var bilar utan motoriserat artilleri. Som jag var upptagen av annan tjänst, beordrade jag en adjutant kolonnen till mötes vid ett vägkors strax utanför orten med order, att de bilar som troddes vara artillerifordon, skulle längs en sidoväg dirigeras till en särskild samlingsplats. Efter en timme ringde han och rapporterade: »Jag har nu artillerifordonen samlade här, de äro 13 st. — där finnes bl. a. ett helt, nytt, fullt modernt motoriserat 15 cm. haubitsbatteri, med ammunition och utrustning samt chaufförer och nästan fullständig servis. Batteriet har inte lossat ett enda skott.» Ja — det var ett fint fynd, tänkte jag och ringde omedelbart in rapporten till vederbörande högre stab. Batteriet dirigerades så gott som omedelbart till särskild plats längre in i landet, under

bevakning av — det är belysande för situationen — de enda som vi just då i all hast kunde åstadkomma: vår signalofficer (en sidenhandlare i Stockholm) samt tre skrivbiträden (handelsresande) — men det var präktigt folk och de voro välbeväpnade. När batteriet avgick, sade jag till signalofficern: »Nu, min käre vän, få du ett befäl, som är ansvarsfullt och som du nog aldrig i ditt liv mera får — över ett modernt 15 cm. haubitsbatteri — se nu till att det kommer ordentligt fram!» »Ingen fara», skrattade han, »de vill själva dit så gärna och så fort som möjligt, ty de vill ha slut på det hela!» Batteriet kom fram — utan något som helst intermezzo.

Det var för övrigt många, både officerare och halvcivila (ej fullt utrustade), som i sina bilar fingo — på hedersord eller med passersedel — köra direkt till den av högre myndighet anbefallda interneringsplatsen, ty vi hade varken tid eller folk att ordna med bevakning för dem. De kommo alla fram ordentligt.

Efter tredje dygnet lättade situationen, då var så gott som all främmande trupp borttransporterad, och interneringen övertogs av andra myndigheter. Vår stab hade gjort sitt. Arbetsamt hade det varit, alla hade hela tiden måst vara på sin plats, måltiderna hade måst intagas i omgångar, de flesta av oss hade på 2—3 nätter inte sovit mer än någon stund (i två sängar som vi låtit bära in i ett angränsande rum), och vi kände oss alla ganska »utlakade». Men spännande hade det varit, det var ju inte precis krig, men man visste ej hur det skulle gå, och det var i alla fall så nära en verklig krigshandling som möjligt att internera en så stor, främmande trupp.

Att det hela gick i lås berodde på kamratskap och verkligt god sammanhållning. Alla sågo och hörde allvaret i vad det gällde, alla gjorde vad de kunde, initiativ, oräddhet och ansvarskänsla fanns och där kunskaperna brast, grep den kunnige in — oavsett graden och utan ceremonier. Jag minns en natt, då ett ilsamtal kom, hur chefen och jag störtade in från angränsande rum — han i nattskjorta med

nakna ben och tofflor samt en vapenrock löst hopknäppt över kroppen, jag i »olle», kalsonger och strumpor. Och så blev det order och ilsamtal ut. En adjutant jämrade sig över sina trånga stövlar — »drag av dem då!» sade chefen, och det skedde. Där sutto vi sedan en stund, alla tre — med skrivbiträdena runtom — i våra lätta dräkter, tände våra pipor och kontrollerade expedieringen samt diskuterade läget. Då sade jag: »Nu skulle de se oss i — — — staben! Tänk om vi hade ett foto av det här!» Chefen brast i gapskratt: »Jo, du — men nu går vi allt och lägger oss ett slag igen, får se hur länge det varar! Väck omedelbart, om det händer något.» När kamrater och menige man ser sånt där, så följer de med i galoppen.

Det hördes också drag från truppen, som värmdes hjärtat. I den ena bilkolonnen åkte en främmande överste med några ur sin stab i en stor grön bil. Det var tydligen »en hög herre», som bråkat hela morgonen om än det ena, än det andra, och nu hade bilkolonnen gjort halt för sammanhållning och rast. Då bråkade han igen, gick fram till posten (en landstormsman) och sade i hög ton: »Jag är överste NN och vill ha en annan plats i kolonnen.» Men då ilsknade landstormsmannen till och svarade skarpt: »Överste — eller inte, det bryr jag mig inte om. Här gäller den order *jag* fått och den gröna bilen *ska* gå där den är. Och det vill jag säga, att mitt gevär är skarpladdat, och flyttas bilen — nu eller under marschen — så *skjuter jag!*» Det blev tyst, och översten bråkade ej mer under den marschen. Många andra drag skulle kunna anföras, men det får räcka med det här. Om de än kanske voro litet »kuttryggiga» och inte kunde stå i korrekt enskild ställning, så visste dock större delen av våra landstormsmän — åtminstone de som nu varit med vi gränsen och där sett hur det var — att det var *allvar*, och då kunde de både ge besked och handla. De voro ej så »bakom» som man skulle tro — sen de väl blivit varma i kläderna.

Så var då för vår del det värsta arbetet över, och vi kunde återgå till mera normala arbetsuppgifter. Men dessa arbetssamma, spännande 2—3 dygn hade svetsat oss i staben samman på ett särskilt sätt, som i normala fall kanske tagit flera månader. Vi kände, att vi hörde ihop — från den högste till den lägste — att var och en av oss var en kugge i det gemensamma maskineriet, nödvändig var och en på sin plats och med sitt uppdrag för att maskinens gång — d. v. s. stabens arbete — skulle gå, och gå *väl*. Episoden vid gränsen och vårt arbete för den är ett av mina — och jag antar även de andras — livligaste och kanske intressantaste minnen från beredskapstiden.

»Seka.»

Meddelande från skattmästaren

För underlättande av kontakten mellan Kamratföreningens medlemmar och dess skattmästare har utrymme reserverats i denna publikation för ett kort meddelande angående ekonomiska frågor.

Vid föreningens årsmöte den 9 juni 1945 var kassabehållningen omkring kronor 2,000: — och medlemsantalet 500. Ett halvår senare är resp. siffror 4,000: — och 1,000, vilket innebär, att såväl kassan som medlemsantalet fördubblats.

I årsboken äro inbundna ett inbetalningskort till postgirokonto 262613 à 3: — kr., ett medlemskort för år 1946, som gäller först sedan postkvittot påklistrats samt ett brev-kort för anmälan av nya medlemmar. För att kamratföreningen vid årsmötet i juni 1946 skall kunna taga ställning till frågan om årsavgiftens sänkande för år 1947 erfordras, att envar, som önskar kvarstå som medlem, senast den 1 juni 1946 men helst tidigare insänder sin årsavgift. Om medlemsantalet även under år 1946 skall kunna fördubblas, måste varje medlem medverka vid medlemsanskaffningen. Det är därför att hoppas, att såväl postgirotalongerna som anmälningsbrevkorten komma att dugga tätt på skattmästarens bord under det kommande året.

Inspektion

Det var på den tiden, då armén var helt blå. — Efter flera dagars yttre och inre trimning stod truppen i korridoren och väntade på inspektion av regementschefen. Spänningen hade under oupphörliga rättningar och instruktioner stegrats till bristningsgränsen. Korridoren var smal och därför skulle avstånden under mottagningen vara förkortade och bakre ledets män betäcka luckorna mellan framförstående. Kompanichefen kastade oupphörligt oroliga blickar på plutoncheferna och kallade dem allt emellanåt samman för att i djupt kränkt fast lågmäld ton förehålla dem samma saker som minst tio gånger tidigare, bara sedan uppställningens början.

»Han ville ha det så. — — — — Är det då alldeles omöjligt att uppnå ordentlig rättning. — — — — Vi ha ju golvspringan att hålla oss till — skospetsarna på golvspringan, mina herrar.» — — — »Jaså, går det inte? — — — Är fötterna olika långa? — — — kommer inte axlarna på samma linje, när vi håller oss till golvspringan? — — — Och det säger ni först nu! — — — Jag vill inte höra på några svepskäl. — — — — För resten har jag sett två man med en matt kant på en av knapparna och en som har byxslagen ett halvt finger för breda — i vilken pluton eller tropp säger jag naturligtvis inte, det får herrarna själva se efter, men om fem minuter kommer regementschefen. — — — — Vi få talas vid senare, om det blir skandal.»

Spänningen stegras ytterligare, medan olika chefer gå igenom varje detalj. Kulmen är passerad, och en och annan börjar inte se någonting alls, medan de övriga se fel, där inga fel finnas.

»Tyst i ledet», kommenderas det oupphörligt, fast det är så tyst, att man kunde höra en knapphål falla, och »stå stilla

där», trots att alla stå som bildstoder. En frälsningssoldat på vänstra flygeln rör på läpparna, medan han stirrar rakt ut i rymden — ber han? Korpralen på flygeln får ryckningar i ansiktet — skall det bli skratt eller gråt? Löjtnanten tittar misstänksamt dit, medan han åter och åter drar tummen och pekfingret efter knappraden eller granskar sina axelklaffar, skor och allt möjligt annat. — — — — —
»Flytta fram ena foten, men rubba inte den andra. — — — — —
flytta inte geväret — — — — — varbygeln skall vara vänd rakt fram — — kom ihåg, att det heter spets även vid tillbakamarsch, men förpatrull vid frammarsch och efterpatrull vid tillbakamarsch — — — att vänstra flygeln är åt höger vid vändning åt andra ledets sida, att täten är bakåt efter helomvändning i marschkolonn, från höger rotekolonn, — — att andra ledet heter främre ledet efter helomvändning — — — att blindrotens andre man står still vid vändning utan rotutryckning vid formering av rotekolonn bakåt från höger», viskar en annan plutonchef.

Kompanichefen flyttar sig ett steg åt vänster, saxar tillbaka åt höger, medan han viskande frågar riktplutonchefen: »Står jag rätt?» Så säger han till fanjunkaren, som står bakom högra flygeln: »Fanjunkaren får hålla utkik» och tilllägger: »Vi få gå igenom det där tillsammans sedan», utan att någondera vet, vad det är, som skall genomgå. Men det låter så lugnt.

Då bryter det lös! Kompanichefen har vridit på huvudet och upptäckt en orakad — som tidigare undgått att bli avslöjad under alla granskningar. Otänkbart, men där står han dock med flera millimeter lång skäggstubb. Var ha vi haft våra ögon? Det är inte annat att göra än låta honom byta åt sig en plats i andra ledet, mer hinns inte med, men hos varje befäl väcks en osalig tanke: finns det flera sådana? Finns det många, som inte kan »erinran», postinstruktion, namnen på fördelningschefen, änkedrottningen, bataljonschefen, krigsministern! Allt är möjligt. —

Då — händer någonting förfärligt, någonting hemskt, upprörande! Fanjunkarens och kompanichefens ögon möta varandra stela av fasa. I dörren stå tre skäggiga, okammade, orakade individer i blå- och vitrandiga handräckningskläder. De ha händerna i byxfickorna, de ha trängt ihop sig och speja undrande på scenen därinne.

»För millioner — — — förrådshandräckningen — — — den hade jag glömt», kommer det som ett anskri från fanjunkarens darrande läppar. Kompanichefen ger ifrån sig en serie oartikulerade ljud och tappar alldeles sin värdighet. Till sist får han fram:

»Men vad i herrans namn (o. s. v.) menar fanjunkaren? Vad ska vi göra, Chefen är här vilken sekund som helst!»

»Vi skickar in dem i dagkorpralsskrubben, där tittar han nog inte», är fanjunkarens förslag till lösning av detta oväntade problem, och kompanichefen ropar i vild panik medan han svänger sabeln:

»Gör vad tusan ni vill, men fort!»

Därmed är förslaget fastställt.

I samma sekund varskos, att regementschefen nalkas på kaserngården. Han blir synlig där nere i blå uniform av glänsande tyg, breda galoner, stjärnor, lackstövlar, vita mustascher. Profilen är rörlig och frodig både fram och bak, uppifrån och ned. Han talar livligt med regementskvartermästaren, viftar med ridspöet, stöter det framåt som ett vapen, lägger det i den vithandskade handen tillbaka till höften, medan läderöglan viftar och smäller. Man gör sig god tid, stannar ett tag och pratar på som om man träffats efter lång skilsmässa. Det mesta är kanske övertänt, hör till pjäsen, men det verkar en aning lugnande på den uppjagade skaran innanför fönsterraden. Så tycks man plötsligt erinra sig någonting, och medan både chefen och kvartermästaren draga tummen och pekfingret efter knappraden, styra de med hastiga steg mot kaserningången.

»Glöm inte att tala högt», viskar kompanichefen i sista stund, innan han kommenderar »Giv akt» för översten, som nu står i dörren.

Man börjar från högra flygeln. Framför varje man gör översten halt och drar nacken tillbaka mot kragens baksida. Kompanichefen och regementskvartermästaren göra automatiskt likadant. Mannen i ledet gör också på samma sätt, men lika ofta tycks han ha nått gränsen för det möjliga i detta som andra avseenden. Han skall först säga sitt namn, följt av ett ljudeligt: »Överste». Sedan kommer en fråga.

Det går bra till tredje man, som ropar hurra två gånger i stället för att presentera sig. Några korn grovsnus åtfölja ropet, som är högst lojalt, fast det onekligen vittnar om en viss oordning i det meddelade ordförrådet. De grå mustascherna rycka en aning, kompanichefen ser olycklig ut, men ödet söker sig till nästa man, som efter presentationen får redogöra för kulbanan. Man skils med en aning ömsesidigt tvivel, men dock med högaktning. Då nästa man tillfrågas, varför gevärspipan är urborrad, och svarar, att geväret därigenom blir lättare att bära, blir spänningen något mindre tryckande, för att dock åter stiga när frågorna gå in på former och fälttjänst. Så kommer det stora ögonblicket. Översten stiger ett steg tillbaka, lägger den om ridspöet slutna handen mot höften, sträcker på sig, höjer blicken och ser på nästa man:

»Ni heter Andersson och är från Nyby i Linda. Ni är son till min gamle hästskötare på Stenboda läger 1889. Jag känner igen er efter er far. Hur är det med honom nu för tiden?»

Översten har sin specialitet. Han har förberett detta imponerande nummer. — — — Men i dag är oturen framme. Den tilltalade vrider sig, han vet inte hur han skall svara, ty han är inte Andersson. Denne, som skulle återfinnas just här, mitt för fjärde fönstret från höger, är i stället den skäggige som i sista stund flyttats till andra ledet. När denne söker ge sig till känna, är intresset inte alls detsamma

som förr. Efter en begrundande blick på kompanichefen går översten vidare, medan den rätte Andersson sjunker tillbaka i sin förra obemärkthet och en känsla av otrygghet bemäktigar sig de närmaste.

Men måttet av prövningar skall rågas ytterligare. Från inre delen av korridoren hörs ett fruktansvärt larm. En dörr slås upp så våldsamt, att den nästan rycks från gångjärnen, och i vild karriär rusa dammiga, lurviga, skäggiga skepnader rätt igenom leden mot utgångsdörren och ut i trapporna. Så blir det alldeles tyst. Blott en och annan flämtning och en djup suck kan förnimmas. Chefen står ett ögonblick och ser efter den bortvirvlande vilda patrullen — handräckningen, som inte stod ut längre i skosmörje-, vassel- och sopluffen i den nästan lufttäta skrubben. Han sträcker på sig och säger med en nedgörande blick på den olycklige kompanichefen och med olycksbådande tonvikt på varje ord:

»Men — kapten — vad — är — det här? Det skall bli utredning.»

Kaptenen kan inte få fram ett ord — han vill helst sjunka genom golvet, ner i nästa kompani, ja i källaren och ändå längre.

Det blir något ödesmättat över fortsättningen, regementskvartermästaren undviker kompanichefens blick. I andra ledet sjunker stämningen ytterligare, och allra längst når kurvan när översten påträffar en orakad individ. — Efter den formellt oklanderliga avtackningen, ser kompanichefen en bred galon försvinna däruppe i det blå, ungefär där senare tiders flygmaskiner pläga bli synliga eller försvinna.

— — — —

Om ett par dagar börjar en snickare gå omkring på kompanierna och borra lufthål i dörren på dagkorpralsskrubbarna. — Regementschefen var en människovän.

Med författarens medgivande taget ur
»Soldatliv i helg och söcken»
av V. E. Schedin, utgiven på Lindfors
Bokf., Stockholm. Pris kr. 6: 50 + oms.

Personalvården vid våra truppförband

Personalvården, som den nu utformats inom armén, är av ungt datum, men den har under de senaste åren allt mer kommit att utgöra en integrerande del av utbildningsarbetet. Först under beredskapsåren framstod klart nödvändigheten, dels att genom rådgivande personal skingra de värnpliktigas olikartade bekymmer, dels att under de långa beredskapskvällarna ge personalen möjlighet till gagnande fritidssysselsättning. Detta personalvårdande arbete krävde särskilt lämpliga utövare, personal, som måste vinna såväl de militära chefernas som manskapets förtroende. Vid varje förband ned till kompaniet tillsattes assistenter, som skulle biträda de militära cheferna med de vitt skiftande göromålen inom personalvården. Det dröjde ej heller länge förrän personalvårdsarbetet, centralt lett av försvarsstabens personalvårdsavdelning, allt mer intensifierades. Fältbibliotek, fältbiografer, teatersällskap och föredragshållare letade sig snart ned till förbanden vid gränserna och knappast gick väl någon vecka utan att förströelse i någon form gavs förbanden. Manskapets läslust animerades förutom genom studier av böcker i de rikhaltiga fältbiblioteken även genom statsunderstödda korrespondenskurser m. m. Ingen värnpliktig behövde någonsin känna sig sysslolös på fritiden. Det är självklart att personalvårdsarbetet utvecklades olika vid olika förband, men förutsättningar funnos överallt att på ett lämpligt sätt använda fritiden. Den rådgivande verksamheten i religiösa och sociala frågor ökades allt mer och tusentals värnpliktiga ha väl förutom sina chefer även förbandens präster och assistenter att tacka för goda råd, då bekymren syntes allt för mycket hopa sig vid omtanken om den i hemmet kvarlämnade familjen.

Vid förbanden i depån, där utbildningstiden förlängts till ett år för flertalet värnpliktiga krävdes samma omvårdnad och här fick personalvården en allt fastare utformning. Även här krävdes personal för att stå de värnpliktiga till tjänst med råd av förut nämnd art och när det gällde att tillvarataga fritiden.

De erfarenheter, som under beredskapsåren vunnos, ha nu omsatts vid de olika fredsregementena. Även om de värnpliktiga, som nu fullgöra sin första tjänstgöring, i allmänhet icke bildat familj och därför icke alltid ha beredskapsmannens bekymmer för de sina, måste det ändå finnas personal vid sidan av de militära cheferna, till vilka de värnpliktiga kunna vända sig för att få råd och hjälp med olika ting. Personalvården har i detta avseende alltfört stor betydelse. Ett tillrättaläggande av olika spörsmål är nämligen till stort gagn för den rådsökande. Mången gång har på så sätt ett missnöje helt försvunnit, när en till synes befintlig orättvisa fått sin förklaring. En soldat, som har bekymmer och som är missnöjd, är icke någon god soldat. Personalvårdens utövare ha därför genom sitt rådgivande arbete, varvid bekymmer och missnöje kunna undanröjas, en viktig uppgift att fylla.

Missnöje kan emellertid även infinna sig av andra skäl och främst därigenom att mycken lärotid går till spillo för den värnpliktige, en tid, som för flertalet skulle ha utnyttjats för yrkesutbildning. Ett stillastående i utvecklingen kan lätt resultera i tillbakagång. Här ha kanske personalvårdens utövare den viktigaste uppgiften, då det gäller att hjälpa de värnpliktiga till rätta och att sålunda möjliggöra fortsatt utbildning. Det är ett omfattande arbete att tjäna alla intressen, men ingen möda får sparas, då det här gäller att åstadkomma ett gott resultat. Denna personalvårdsuppgift är betydelsefull även därför, att den värnpliktige befinner sig i en ålder, då gryende intressen för studier bruka visa sig. Det gäller här att på alla sätt stödja sådana intressen och att nå ett sådant resultat att kunskapstörsten ökas.

Orkestern övar.

Har detta mål kunnat nås även för sådana värnpliktiga, som i slö likgiltighet slagit sig till ro med folkskolans kunskaper, då har personalvården fyllt en verklig mission. Det står härvid klart att denna del av personalvårdsarbetet kräver intim kontakt med folkbildningsorganisationer för att den skall kunna tillgodogöra sig dessas erfarenheter beträffande fritidsstudier. Genom bildningsrådet, i vilket förutom personalvårdsofficeren, regementspastorn och assistenten även representanter för de fria folkbildningsorganisationerna och de olika personalgrupperna vid förbanden ingå, har en god möjlighet skapats för det förut rekommenderade samarbetet, som bör lämna goda resultat. Sedan nu beredskapstiden med dess oregelbundna inkallelser och kommenderingar är slut — något som vi väl alla hoppas — har därför de stabila arbetsförhållanden inträtt, som kunna ge lugn och fasthet i studierna.

Den del av personalvårdsarbetet, som här skildrats, har vid vårt regemente utformats dels som undervisning med lärare, dels som studiecirkel. Här studeras modersmål i praktisk utformning, matematik, stenografi, bokföring, språk, jordbrukslära, elektroteknik, teckning och målning, motor-

lära, hovslageri, musik såväl teoretisk som praktisk i form av orkesterspelning, samt slutligen maskinskrivning och träslöjd. I studiecirkel studeras dessutom samhällslära. Läs-lusten är i samtliga ämnen stor och lärarna i gemen äro mycket nöjda med eleverna.

Genom att till tiden särskilja den rena militärtjänsten, idrotten och fritidsundervisningen har möjlighet skapats, att studierna skola kunna bedrivas i ostört lugn. Årets studiekull vid regementet uppgår i det närmaste till 500 värnpliktiga, vilket utgör omkring 60 % av årets rekryter. Värmlands största folkhögskola skulle man gott kunna säga. Det är nu bara att hoppas att intresset skall kunna vidmakthållas i sådan utsträckning att flertalet av de 500 eleverna efter värnpliktstjänstgöringens slut direkt ansluta sig till det fria utbildningsarbetet i hemorten. Även om de 40 timmarnas fritidsutbildning ej kunnat bli ett avslutat helt i vandrigen mot utbildningsmålet har väl i alla fall ett steg tagits i rätt riktning.

Till stor del uppfylles bildningsrådets verksamhet med förarbeten m. m. till den här ovan antydda fritidsundervisningen, men rådets verksamhet sträcker sig även till andra områden. Ett trevligt, rikhaltigt bibliotek med läsrum och en uppställning av böckerna efter moderna mönster har tillkommit som en frukt av rådets verksamhet. Utlämningsfrekvensen stiger för varje månad. Betydelsen av denna verksamhet behöver knappast här framläggas.

Allt mer och mer infogas under tjänstetiden föreläsningar, där skickliga föreläsare orientera de värnpliktiga i allmänt betydelsefulla frågor och ämnen. Det är naturligtvis svårt att fånga allas intresse, men har värnpliktstiden medfört ökad förmåga att följa med på en föreläsning har mycket vunnits. Val av ämnen och föreläsare måste av angivna skäl göras med största urskiljning. Samarbete mellan bildningsrådet och ortens föreläsningsföreningar har också kommit till stånd, varigenom möjligheterna ökats att anskaffa föreläsare utan alltför stora kostnader.

I den nya slöjdsalen är arbetstakten god.

I bildningsrådets verksamhet ligger slutligen även att förbereda och ordna lämplig underhållning. Musik intager här av naturliga skäl en framskjuten plats, men tiden medger icke att söka åstadkomma en musikskolad publik. Det är också ganska naturligt att de värnpliktiga helst se egna förmanögor uppträda och de förberedelser, som härvid komma till stånd, ge ytterligare möjligheter att bortarbета sysselslöshet under fritiden.

Av vad jag här skisserat beträffande personalvårdens vitt skilda uppgifter framgår vilka stora arbetsfält, som ligga öppna för personalvårdens utövare. Den grund för fortsatt utbildning eller yrkesfärdighet, som i personalvårdens regi ges den värnpliktige kan vara av avgörande betydelse för dennes framtid. Det är därför att önska att statsmakterna alltför komma att understödja denna viktiga verksamhet. Det understöd, som för närvarande gives av statsmedel till fritidsundervisningen, kommer indirekt vårt land till godo. Ett uppväxande släkte, där håg för studier och förkovran finnes, är nämligen en tillgång för landet.

Kurt Tåhlin
Personalvårdsöf.

"Med krigsveteraner och hemmefrontsmän"

Resa i fredens fotspår 1945

Detta hände midsommartid.

Lika snabbt som oväntat kom ordern om, att svensk militär skulle tjänstgöra som eskort och ordningspersonal på den engelska transport, som skulle transiteras genom landet via Stockholm upp till Narvik. Knappt mera än en halv timme fingo vi till vårt förfogande för att vidtaga de erforderliga anstalterna för denna resa, om vilkens utsträckning i tiden vi visste föga eller intet. Med febril hastighet och med bistånd av tillgängliga, hjälpsamma händer fingo vi persedlar och utrustning i ordning, varefter det bar iväg i frysprång mot stationen. Där fingo vi bevis för, hur pass viktig vår uppgift verkligen var, då man kvarhållit tåget över ordinarie avgångstid för att invänta vår ankomst.

Den kommenderade styrkan var inte stor — en officer och tvenne ordonnanser —, och våra ansträngningar att få närmare upplysningar angående denna resa genom den lakoniska ordern, vilken vi studerade på vägen mot gränsen, kröntes med ringa framgång. Vid gränsstationen mötte vi stora förband på väg hem från en långvarig bevakningstjänstgöring, och det enda, som egentligen påminde om tider, som varit, utgjordes av den på stationshusets tak målade svenska flaggan. Vi fingo här vänta någon timme, vilken vi begagnade till att på Järnvägsrestauranten intaga den måltid, vi gått miste om genom vår resa.

Efter en stunds väntande anlände den brittiske kontroll-officeren åtföljd av en norsk rödakorssyster. De kommo i en elegant Mercedes försedd med provisoriska nummer-skyltar av papp. Bilen hade tidigare tillhört tyska office-

rare, och vittnade vältaligt om, vad man bland dem ansåg som »nödvändighetsartiklar». Chaufförens första fråga gällde, var han kunde få tag i svenskt öl, och under resten av resan skulle vi få otaliga bevis på, hur god kvaliteten på vår svenska Pilsner egentligen är. Engelsmännen voro t. o. m. chevalereska nog att förklara den bättre än deras eget öl.

Här skulle det måhända vara på sin plats med en förklaring över avsikten med denna resa och dess utsträckning.

Engelsmännens uppgift var att övervaka och bistå vid transporter av de f. d. ryska krigsfångarna från Nord-Norge till hemlandet. Någon järnvägsförbindelse mellan de norra och södra delarna av landet existerar som bekant icke. Järnvägen når här inte längre än till Bodö. Sålunda återstodo alternativen sjöväg eller järnväg genom Sverige, och då det senare var betydligt att föredraga, begärdes och erhöles tillstånd av de svenska myndigheterna att få företaga en dylik transitering. Denna engelska styrka bestod utav nittion officerare och fyrtiotre underofficerare och manskap, summa sextiotvå man.

Efter ytterligare en stunds väntande anlände så de första engelsmännen i buss från gränsen. Egentligen upptäckte vi dem icke, förrän de voro mitt ibland oss. Urlastningen från bussen och ilastningen i den reserverade vagnen gick perfekt och på minsta möjliga tid. Sättet varpå den genomfördes tydde på lång praktisk erfarenhet av dylika manövrar. Det blev dessvärre inte så värst mycket svängrum över, när manskap och materiel kommit på plats. Alla tänkbara och även otänkbara utrymmen voro till bristningsgränsen fyllda. Men aldrig hörde vi under resan någon gång någon, som beklagade sig. Man var tydligen alltför van vid vidrigare förhållanden och tycktes t. o. m. anse dessa besvärsligheter obetydliga.

Dessa män voro, på något undantag när, samtliga äldre män, d. v. s. sådana som lagt tjugoåren bakom sig, och de voro härdade efter lång tjänstgöring såväl i freds- som krigstider. Det är därför ingen överdrift att kalla dem vete-

raner. Med stolthet omtalade de, att de voro Montgomery's soldater, och några av dem voro också från den gamla, berömda Eighth Army och buro som synligt bevis härå utmärkelsetecknet »The Africa-Star». Bland dessa funnos även män med över tjugo år i tjänsten, äldre underofficerare härjade från »over-sea-service» i Burma och Indien. Namn sådana som El Alamein, Sicilien och Normandie voro för många av dem påtagliga realiteter i en icke alltför avlägsen tid.

Vad som mest föll en iakttagare i ögonen var deras högst föredömliga sätt att finna sig tillrätta, hurudan situationen än var. Personlig hygien var en högt uppdriven dygd, som aldrig försumrades; deras förmåga att praktiskt utnyttja alla upptänkliga utrymmen häpnadsväckande, och deras humör var ständigt på toppunkten. Denna samling män, bland vilka nästan alla samhällsklasser funnos representerade, från kolgruvarbetaren till universitetsläraren, utgjorde på sitt vis ett tvärsnitt genom det engelska folket, sådant det är i dag. Sådant det ständigt kommer att vara. Älskvärda, artiga, frikostiga och gladlynta.

Under resan språkade vi naturligtvis en hel del, och det var slående att höra dessa män tala om sin fiende. De påpekade förtjänster, de ansågo tyskarna vara i besittning av; talade om deras goda tekniker, organisatörer o. s. v., om deras föredömliga tunga industri och deras socialvårdslagstiftning. Om nationalsocialismen nämndes inget ord. Med undantag för ett tillfälle. Man hade fått tag på en svensk tidning, som studerades så gott sig göra lät. Så upphörde de med ens med det, vände en textsida mot mig och pekade där på ordet *Buchenwald*. »Not human!» var deras enda yttlande.

Färden gick i den ljusa nordiska sommarnatten genom Mellan-Sveriges fagraste bygder, över vilka en blek måne vandrade. På morgonen anlände vi till Stockholm.

På stationen mötte personal från engelska legationen jämte ett antal studenter, värnpliktiga från huvudstadsgarniso-

nen, vilka skulle tjänstgöra som ciceroner under det korta uppehållet. Man besökte Sportpalatset, gjorde en rundtur i buss, åt lunch på Skansen och ägnade sig sedan åt shopping så långt tiden och kapitalet räckte. Under uppehållet här blevo engelsmännen föremål för mer eller mindre överdriven uppmärksamhet från pressens sida. Priset togs konkurrens-löst av den tidning, som utkom med en löpsedel, vilkens huvudrubrik lød: »*Montys ökenrättor i Stockholm*». Under färden vidare blev jag i tillfälle översätta tidningens ifråga artiklar om engelsmännen för en garvad »war-correspondent» från Reuter. Hans enda kommentar var frågan: »Who wrote all these lies?!»

Så fortsattes resan med stambanan norrut, och de enda avbrott som gjordes, voro för intagande av kortare måltider vid uppehållsstationerna. Gång efter annan uttryckte engelsmännen sin glädje över att ha fått gästa detta land, som de funno så vackert, att de bestämt utlovade att återkomma. Då vi påpekade, att det väl icke behövde dröja så länge nu, när kriget var över, skakade de vemodigt överseende på sina baskerprydda huvuden och sade: »Japan is still left». Vad som för oss var ett avlägset skådespel, var för dem en högst påtaglig och ofrånkomlig realitet.

I Kiruna, där vi gjorde ett kortare uppehåll, träffade vi på lappar i sina färggranna dräkter. Alla tillgängliga kameror kommo genast fram, och det sällsynta mötet förevigades. Vid varje station, där vi gjorde något längre uppehåll, hade vi också fullt göra med att hålla den souvenirhungriga allmänheten på behörigt avstånd.

Tidigare har här påtalats engelsmännens frikostighet. De delade med sig av allt de hade och fingo och bjödo till höger och vänster. Cigaretter formligen tvingades på oss, och det var märken sådana som Chesterfield, Craven-A och Gold Flake, av vilka den sistnämnda var en del av deras avlöning. Sju cigaretter om dagen av detta märke utgjorde deras ranson. De flesta rökte men inte på långt när alla. När vi förfrågade oss angående våra hemma-krigspedagogers påståen-

de, att rökning vore nödvändigt i krig, skakade samtliga ånyo på huvudena och upplyste om, att de aldrig hört det förut.

Nu började vi emellertid på allvar komma in i fjällområdet, och de snöklädda topparna blevo allt vanligare företeelser. Åsynen av dessa voro ytterligare en ny upplevelse för en del av engelsmännen, medan andra av dem hade betydligt mera omfattande erfarenheter av dylika från The Far East och bergskedjorna där.

Allteftersom dagen led, närmade vi oss gränsen, och på eftermiddagen kommo vi så till Riksgränsen, varifrån det bar iväg direkt in i Norge, där vi gjorde ett längre uppehåll vid gränsstationen Björnfjell. Här möttes vi omedelbart av uniformerade norrmän med modern utrustning och de flesta försedda med den H-märkta stål hjälmen. På denna plats befunno sig även ett stort antal tyskar, sysselsatta med att riva hinder och spärrar, att avlägsna taggtråd och att desarmera de otaliga minor, varav terrängen var formligen späckad. Man meddelade oss, att allt umgänge och alla samtal med tyskarna var absolut förbjudet. Upplýsningen var intressant men obehövlig, då ingen åstundade någon närmare fraternisering med herrefolkets objudna representanter. Här bytte vi lok, och så bar det iväg ner mot Narvik på malmbanan, som slingrar sig fram på livsfarliga höjder utmed fjällväggarna. Nere i fjorden lågo trenne vrak av tyska jagare, vilka voro vackert roströda. Längre ut lågo ytterligare två stycken. Man kunde inte annat än le åt, att detta skulle ha varit engelska fartyg, en uppgift som tyskarna snabbt utsläppt. Utan någon som helst svårighet kunde man nämligen, trots det stora avståndet och vattnets femåriga åverkan, urskilja den tyska hakkorsflaggan målad i stäverna.

Vid en av stationerna stod en klunga barn, tysta men nyfikna. Engelsmännen voro inte sena att överösa dem med kex och godsaker. En liten gutt, som fått ett stort stycke choklad kastat i famnen på sig just som tåget lämnade sta-

tionen, rusade efter och utropade hänförd: »Takk. Takk. Danke. Au revoir».

Dagen hade varit strålande, och fastän det led mot kväll förmärktes ingen skymning. Vid sjutiden skymtade vi så Narvik i fjärran.

Redan på håll upptäckte vi den tyska soldatkyrkogården, där de ändlösa raderna av kors vittnade om, vad visiten kostat. Bakom kyrkogården vidtog det stora baracklägret för Edelweiss, de beryktade alpjägarna. Överallt, vart man än såg, funnos de gröna baracklängorna, och det framgick senare, att de så gott som samtliga ännu voro bebodda. Överhuvud taget fanns här ett långt större antal tyskar, än vi väntat oss. Det var en upplevelse att se, hur perfekt och fullständigt de forna besittarna ignorerades av norrmännen och de allierade.

Innan tåget ångade in på stationen passerade det ett läger för f. d. ryska krigsfångar, vilkas förtjusning över åsynen av engelsmännen tog sig öronbedövande uttryck.

Så voro vi då äntligen framme.

På stationen voro en mängd norrmän i alla åldrar församlade, och deras glädjestrålade miner och glada tillrop välkomnade engelsmännen, vilka emellertid endast fingo en kvart på sig att lasta ur tåget och i lastbilar, som stodo beredda att omedelbart föra dem vidare till Tromsø, varifrån de senare skulle transporteras av en brittisk örlogsman till Murmansk vid Ishavet. Om varandra stuvades officerare och manskap, och efter ett otal handskakningar, vilkas hjärtlighet icke var att taga miste på, skiljdes vi från våra vänner.

Vi begåvo oss genast ner på stan för att ordna inkvartering. På vägen mötte vi ett stort antal ryssar, vilkas sätt att hälsa den svenske officeren och t. o. m. hans ordonnanser vittnade om mycket högt uppdriven disciplin.

Vid en av huvudgatorna låg så Hotel Royal. Eller rättare vad som återstod av det forna lyxhotellet. Av skylten fanns bara H:t kvar och i rappningen syntes spår av splitter och

annan yttre åverkan. Det visade sig rätt snart, att här ej gick att skaffa någon inkvartering, varför vi hänvisades till stationen igen. Själva inredningen i hotellet var också den ramponerad. I den forna marmortrappan hade tyskar roat sig med att åka kana på klackjärnen, och sedan reparerat det hela med — cement. Möblerna voro mycket illa åtgångna.

Som vi voro törstiga förfrågade vi oss angående möjligheten till att få någonting att dricka. Man återkom med en halvliterflaska utan etikett och serverade oss den under namnet öl. Den kostade i norska pengar en krona och femtio öre, och norrmännen må förlåta mig det, men det smakade förfärligt. När vi emellertid upplyste om, att vi bara hade svenska pengar, gick det hela att ordna betydligt bekvämare. »Svenske-pengerne» är mycket värda i Norge i dag, där mynten endast äro av papper.

Så gingo vi ut att bese staden innan vi gingo till vila. Några ruiner stodo icke att upptäcka, då dessa redan voro bortschaktade. I deras ställe fanns nu f. d. tyskbaracker. Bebyggelsen var högst oregelbunden och vandrade högt upp på de omgivande, branta fjällsidorna. Mitt på torget stod ännu en bunkerliknande byggnad kvar. Den hade tjänat som kontor för NS och var nu åtskilligt skamfilad. Här och var stod inskriptioner sådana som »Leve Kongen» och »Ned med Quisling» kvar. Vid gatan ner till hamnen sutto splitternya gatuskyltar som omtalade, att den hette »Kongens gate». Skyltfönstrena gjorde över lag ett beklämmande intryck. Det var bara hemslöjd och papperskram, som fanns till salu. De skor som utbjödos, skulle i Sverige betraktas som kuriösa museiföremål liksom också de priser, man begärde för dem.

I utkanten av staden i närheten av stationen hörde vi musik, och då vi kommo dit, visade det sig härröra från ett ryssläger, där man sjöng och dansade av glädje över att snart få återvända hem. Medan vi stodo där, kommo ett antal latrinkärror körande förbi. Som kuskar tjänstgjorde

forna quisling-pampar. Rollerna voro med andra ord så ombytta, som man gärna kan önska sig.

Klockan började närma sig tolv — norsk sommartid — men ännu sken solen. D. v. s. den strålände midnattsolen rätt i norr, kastande sitt gulröda sken på det mäktiga fjällmassivet »Den sovende dronning» som vakar över staden i söder.

Mycket skall jag minnas från denna resa och från denna vistelse i Norge, men bland det som mest och djupast etsat sig in i mitt minne skall följande episoder stå, vilka få tjäna som avslutning på detta.

I Kiruna hade vi köpt så mycket svensk mjölkchoklad, vi någonsin kunde få med oss, och den delade vi ut till de mindre barnen, var vi kommo åt och så långt lagret räckte. En mor med sin dotter i barnvagn omfamnade mig med tårar i ögonen, då hon fick en enda, fattig chokladkaka, och utropade: »Takk! Tusin takk svensker!»

Det stod en pojke på en åtta år invid en husvägg. Jag stannade och frågade, om han var från staden, vilket han jakande besvarade. Jag tog fram en av de magiska chokladkakorna och gav honom den. Han slet av sig mössan, det glänste till i hans ögon och han sträckte ut sin hand och lade den i min. Han tog i hand, icke som ett barn gör. Han var redan tillräckligt erfaren. Honom skall jag aldrig glömma.

Så minns jag också en liten pike, som satt i sin mors famn nere på stationen och grät. Jag skulle just gå, då jag såg henne vända sitt svullna ansikte mot modern och utropa: »Mor, det finns mjölk på magasinet. Jag vet det. Du skall bara gå dit ned och köpa». — Det var därför hon grät.

Norges barn och ungdom, som vuxit upp under detta krig. Skall de någonsin kunna glömma och komma över vad de genomlevt? Må vi hoppas det innerligen!

Bo Ancker.

Stadgar

för

Kungl Värmlands regementes Kamratförening

§ 1.

Föreningens ändamål är:

- att* stärka sambandet mellan regementet och hembygden,
- att* utgöra en föreningslänk mellan i tjänst varande och ur tjänst avgången personal vid Kungl Värmlands regemente,
- att* befrämja vårdandet av regementets traditioner, samt
- att* inom föreningen befordra gott kamratskap.

§ 2.

Medlemskap i föreningen kan vinnas

dels av den, som är eller varit anställd vid (i) regementet eller dess reserv eller såsom värnpliktig tjänstgör eller tjänstgjort vid regementet och därvid bär (burit) regementets uniform,

dels av den, som är eller varit civilanställd vid regementet,

dels ock av den, som inlagt särskilda förtjänster om regementet eller kamratföreningen.

Dessutom kunna på förslag av styrelsen hedersledamöter utses vid årsmöte.

Medlem kan av styrelsen ur föreningen uteslutas.

§ 3.

Årsavgiften utgör Tre (3: —) kronor. Vid erläggandet av denna avgift erhålles ett medlemskort, varjämte medlem är berättigad att erhålla föreningens årsskrift. Även den, som tidigare erlagt medlemsavgift en gång för alla, erlägger —

för erhållande av föreningens årsskrift — årligen Tre (3:—) kronor. Hedersledamot erlägger icke årsavgift.

§ 4.

Föreningens angelägenheter handhas av en styrelse om femton (15) ledamöter, om möjligt utsedda av följande kategorier:

officerare och f. d. officerare,

underofficerare och f. d. underofficerare,

fast anställt manskap, som hava eller haft anställning vid regementet,

indelt och f. d. indelt manskap,

värnpliktiga och f. d. värnpliktiga samt

civilanställda och f. d. civilanställda vid regementet.

Av styrelsen böra ordföranden, vice ordföranden samt i övrigt minst 5 ledamöter vara bosatta i Karlstad eller dess närhet.

Styrelsen utser inom sig erforderliga funktionärer samt dessutom ett arbetsutskott om fyra (4) ordinarie ledamöter jämte två (2) suppleanter.

Styrelsen sammanträder på kallelse av ordföranden.

Styrelsen är beslutförför, då minst en tredjedel av ledamöterna är närvarande.

Vid omröstning gäller enkel röstövertikt, vid lika röstetal åger ordföranden utslagsröst.

Omröstning sker öppet, såvida icke slutet omröstning begäres och beslutas.

§ 5.

Arbetsutskottet, som inom sig utser ordförande och sammanträder på kallelse av denne, åligger att så långt sig göra låter förbereda de ärenden, som skola av styrelsen avgöras.

§ 6.

Föreningens arbets- och räkenskapsår räknas kalenderårsvis.

Styrelsens och arbetsutskottets protokoll, de avslutade räkenskaperna samt styrelsens årsberättelse avlämnas till revisorerna senast den 1 mars. Revisorerna avlämna sin berättelse till styrelsen senast den 1 maj.

§ 7.

Föreningens årsmöte hålles i allmänhet i Karlstad på av styrelsen bestämd dag och under juni månad, såvida icke särskilda skäl föranleda mötets förläggande till annan tid.

Kallelse sker genom annons i lämpliga tidningar minst fjorton (14) dagar före mötet.

Vid årsmötet skola följande ärenden förekomma:

- 1) val av två personer att jämte ordföranden justera dagens protokoll,
- 2) styrelsens berättelse över verksamheten under det gångna arbetsåret,
- 3) revisorernas berättelse,
- 4) fråga om ansvarsfrihet för styrelsen,
- 5) ärenden, som av styrelsen hänskjutits till årsmötet,
- 6) plats för nästa årsmöte,
- 7) val för nästa arbets- och räkenskapsår av ordförande och vice ordförande i föreningen samt av styrelse enligt § 4,
- 8) val av två (2) revisorer och två (2) revisorssuppleanter, samt
- 9) frågor, som väckts av enskild föreningsmedlem (§ 9).

§ 8.

Rösträtt äger en var i föreningen, som erlagt i § 3 stadgad årsavgift.

Beslut fattas med enkel röstövertvikt utom i sådana fall, som avse ändringar av dessa stadgar eller föreningens upplösning, då bestämmelserna i § 10, respektive § 11 gälla.

Röstning med fullmakt får äga rum, dock må ingen rösta med mer än en fullmakt.

Omröstning vid årsmöte sker öppet, såvida ej slutet omröstning begäres och beslutas. Vid lika röstetal faller ordförandens röst utslag utom vid val enligt § 7, då lottning skall ske.

§ 9.

Enskild föreningsmedlem, som önskar få ärende upptaget till behandling vid årsmöte, skall senast en vecka före årsmötet därom ingiva skriftligt förslag till styrelsen, vilken jämte eget yttrande däröver framlägger ärendet vid årsmötet.

§ 10.

Beslut om ändring av dessa stadgar kan endast fattas vid årsmöte, varvid erfordras godkännande av minst två tredjedelar av de röstande.

§ 11.

Beslut om föreningens upplösande skall för att vara giltigt hava fattats vid två på varandra följande årsmöten och vid vart och ett av dessa hava biträts av minst två tredjedelar av de röstande.

Vid det första av dessa årsmöten, där frågan upptages till behandling, åligger det styrelsen att framlägga förslag till disponerande av föreningens tillgångar.

Styrelse för 1946

Ordförande:	Överste F. Grevillius
V. Ordförande:	Överste Hj. Löfgren
Sekreterare:	Löjtnant H. Nilsson
Skattmästare:	Löjtnant O. Engström
Övriga ledamöter:	Ombudsman H. Almquist Grosshandlare E. Bergqvist Major F. Dahlberg Köpman A. Ekblom Löjtnant J. E. Ekvall Fanjunkare H. Emilsson Fanjunkare F. Grönberg Juvelerare E. Johansson Vpl. 794—17—44 Karlsson Kamrer G. Nordström Banktjänsteman H. Westman
Revisorer:	Löjtnant I. Byström Fanjunkare G. Bodin
Suppleanter:	Kamrer C. Andersson Kamrer A. Braunerhielm

Hedersledamöter

Landshövdingen Abr. Unger	Karlstad
Generalmajoren Axel Klingenstierna	Karlstad
Biskopen Arvid Runestam	Karlstad
Översten Th. Evers	Råsunda
Överingenjören M. W. Hellgren.....	Skoghall
Löjtnanten Aug. Asplund	Karlstad.

Medlemmar

Abelsson, Torsten, Sergeant, I 19 K, Kiruna.
Adelsohn, Folke, Advokat, Rosenbadsgatan 5, Karlstad.
Adolfsson, Holger, Godsägare, Värmlandsbro.
Agell, Georg, Major, Kristineberg, Växjö.
Agge, Filip, Fanjunkare, I 2, Karlstad.
Agvall, K. E., Regementsläkare, Tingvallagatan 23, Karlstad.
Albintz, J. A. H., Löjtnant, Sandbäcksgatan 17, Karlstad.
Ahlmark, Oscar, Köpman, Tingvallagatan 23, Karlstad.
Ahlgren, Filip, Köpman, Vallgatan 3, Arvika.
Ahlén, H. T., Fänrik, Västgötagatan 16, IV, Stockholm.
Ahlén, N. H., Kapten, Nolåkersgatan 4, Borlänge.
Almquist, Harry, Kapten, Älvgatan 1, Karlstad.
Allström, B. G. B:son, Fänrik, Pelargatan 19, II, Hammarbyhöjden.
Alstermark, R., Kapten, N. Klaragatan 9, Karlstad.
Alstranner, A. V., Kontorist, Nordhemsgatan 69, Göteborg.
Alte, J., Kamrer, Kvarnbergsgatan 27, Karlstad.
Ander, Ulf, Studerande, Valåsgatan 27, Göteborg.
Anderling, A. N., Löjtnant, Hökerum.

Andersson, A. A., Furir, I 2, Karlstad.
 Andersson, Alb., Försäljningschef, N. Ljungbygatan 16, Karlstad.
 Andersson, A. G., Stud., N. Borgeby, Ingmår.
 Andersson, Arvid, Överkonstapel, Slottsskogsgatan 68, Göteborg.
 Andersson, Arvid, Köpman, Fölsbyn.
 Andersson, Axel, Skogvaktare, Björbyholm, Stöllet.
 Andersson, C. A., Löjtnant, Lignellsgatan 1, Karlstad.
 Andersson, C. G. V., Bokhållare, Fredsgatan 10, Karlstad.
 Andersson, E., Fanjunkare, Gällsbyn, Beted.
 Andersson, Ferd., Lantbr., Enarsvad, Värmlandsbro.
 Andersson, Gösta, Fanjunkare, I 2, Karlstad.
 Andersson, G. O., Representant, Norrstrandsgatan 21, Karlstad.
 Andersson, Harald, Chaufför, Skansgatan 4, Karlstad.
 Andersson, Karl, Sergeant, Mariedalsgatan 5, Karlstad.
 Andersson, Karl, Chaufför, Mässvik, Värmlandsbro.
 Andersson, K. E. S., Kontorist, Agardhsgatan 14, Karlstad.
 Andersson, Karl Åke, Stud., Köpmangatan 28, Arvika.
 Andersson, K. M., Verkstadsarb., Årjängsgatan 19, Åmål.
 Andersson, Karl Gösta, Lagerbitr., Berget 160, Karlstad.
 Andersson, Oskar Lantbr., Rasten, Värmlandsbro.
 Andersson, P. K., Förrådsvaktm., I 2, Karlstad.
 Andersson, Ragnar, Fil. mag., Bäck, Olsäter.
 Andersson, Sven, Lantbr., Dalbotorp, Värmlandsbro.
 André, Per, Studerande, St. Sigfridsgatan 16, Göteborg.
 Andreasson, O. G., Gränsuppsyningsman, Dals-Högen.
 Andrén, Gunnar, Överläkare, G:a Hammarövägen 5, Karlstad.
 Ancker, B. K. B., Redaktör, Bryggaregatan 4, I, Karlstad.
 Arninge, G. S., Fänrik, Sveaplan 5, Kalmar.
 Aronsson, David, Löjtnant, Kamrersgatan 2, Karlstad.
 Arvidsson, B. M. J., Stationskarl, Box N 30, Charlottenberg.
 Asplund, G. H., Sergeant, I 2, Karlstad.
 Atmer, H., Kapten, Eka gård, Eskilstuna.

Axelsson, A. V., Fanjunkare, Seminariet, Karlstad.
 Axelsson, Folke, Fabr.-arb., Solhagen, Box 102, Skattkärr.
 Axelsson, Karl-Axel, Polisman, Skoghallsvägen 5, Karlstad.
 Axelsson, O. A., Fanjunkare, Skoghallsvägen 5, Karlstad.
 Bauer, P. Hj., Kapten, Vibeliegatan 16, Karlstad.
 Beermann, Eric, Bankkamrer, Wermlandsbanken, Filipstad.
 Belfrage, N. R., Löjtnant, Gibraltargatan 64, Göteborg.
 Benander, J., Musikfanj., Norrmalmshgatan 18, Karlstad.
 Beneus, L. E. B., Löjtnant, N. Klaragatan 4, Karlstad.
 Bengtsson, Einar, Furir, I 2, Karlstad.
 Bengtsson, Sven, Sergeant, I 2, Karlstad.
 Bengtsson, T. G., Löjtnant, Transtrands skola, Likenäs.
 Bengtsson, Per Erik, Skogsarb., Klarabro, Sysslebäck.
 Berg, Erik, Kapten, Artillerigatan 89, IV, Stockholm.
 Berg, Einar, Tjänsteman, Fack 36, Hagfors.
 Bergdahl, Bertil, Musikdirektör, I 2, Karlstad.
 Bergenholm, K. H., Kapten, Jordbrukarbanken, Varberg.
 Bergenholm, S. O., Banktjänsteman, Tunnbindaregränd 6, Varberg.
 Berggren, B. J. O., Fänrik, Stortorget 6, Säffle.
 Berggren, B., Kapten, Kyrkogatan 16, Säffle.
 Berggren, K. H. D., Banktj.-man, Långängen 18, Göteborg.
 Berggrén, K., Kapten, Platinagatan 5, Nya Varvet.
 Berglund, B. O., Fänrik, Hydén & Rundström, Linköping.
 Berglöf, H. R., Trädg.-arb., Stadsägan 307, Arvika.
 Bergman, Agnar, Fabrikör, Kyrkogatan 17 B, Arvika.
 Bergqvist, Erik, Grosshandlare, Ö. Torggatan 10, Karlstad.
 Bergqvist, N. F., Major, Lilla Våxnäs, Karlstad.
 Bergqvist, Lennart, Fänrik, Lilla Våxnäs, Karlstad.
 Bergqvist, N. A., Furir, Lilla Våxnäs, Karlstad.
 Bergqvist, L. H. E., Löjtnant, Sandbäcksgatan 9, Karlstad.
 Bergsten, P., Kapten, N. Mälarstrand 60, Stockholm.
 Bergström, Bengt, Eriksdalsgatan 1, Karlstad.
 Bergström, Fredrik, Förrådsförv., I 2, Karlstad.
 Bergström, N. G. S., Fänrik, N. Klaragatan 4, Karlstad.

Bergstrand, G., Musikfanj., Bergsgatan 55, Stockholm.
 Bergstrand, L. G., Löjtnant, Herrhagsgatan 20, Karlstad.
 Bergström, T., Kapten, Hantverkargatan 58, I, Stockholm.
 Berholt, G. H. Th., Kontorist, Linnégatan 55, Göteborg.
 Berne, Helge, Löjtnant, Höljes.
 Berneling, N. Th., Affärsbiträde, Tallbacken, N. Gräs,
 Sunnemo.
 Berntsson, E. B., Furir, I 2, Karlstad.
 Beskow, K. E., Generalmajor, Lovisebergsgatan 7, Väners-
 borg.
 Bexelius, F. P. I., Kapten, Götgatan 6, Karlstad.
 Béäff, Erik, Löjtnant, Bergås, Karlstad.
 Billman, B. A. H., Major, Sandbäcksgatan 17, Karlstad.
 Bjelf, Ragnar E., Fryksdalsvägen 18, Arvika.
 Björk, Olle, Banktjänsteman, Kungsberget 1, Linköping.
 Björk, Stig, Chaufför, Molkom.
 Biörklund, P. E., Stud., Leran, Sunne.
 Björkman, Aug., Lantbrukare, Bäckalund.
 Björkman, Bror, Trädg.-arb., Skoghall's Andelsträdg.,
 Skoghall.
 Björling, C. J., Fanj., Ledam. av Riksdagens 2. kammare,
 Högerud.
 Björnson, Artur, Kommissionär, Korsbyn, Karlanda.
 Björnson, B. O., Sergeant, Eriksdalsgatan 6, Karlstad.
 Björnson, Ove, Fanjunkare, Årjäng.
 Blomberg, Sven, Löjtnant, Gaggegatan 7, Halmstad.
 Blomgren, Nils, Sergeant, I 2, Karlstad.
 Blomqvist, Erik, Doktor, Artillerigatan 10 B, Uppsala.
 Bodin, Anders, Lantbrukare, Bomstad, Karlstad.
 Bodin, Hjalmar, Lantbrukare, Trangärd, Skåre.
 Bodin, A. G., Fanjunkare, Fagerstagatan 2, Karlstad.
 Bodin, K. W., Lantbr., Ledam. av Riksdagens 1. kammare,
 Trangärd, Skåre.
 Bohnfeldt, Erik, Sergeant, IV. milbefstaben, Stockholm.
 Boman, A. B., Fänrik, Stommen, Töcksfors.
 Boman, Olov, Köpman, Hööksgatan 22, Karlstad.

Bondesson, K. W., Löjtnant, Risåsgatan 21—23, Göteborg.
 Bonnevier, Lars, Direktör, John Bergs plan 8, Stockholm.
 Bonnevier, Lennart, Löjtnant, Treffenbergsvägen 3, Karlstad.
 Boreus, S. E. V., Löjtnant, Viktoriagatan 10, Göteborg.
 Borg, J., Banktjänsteman, Sunne.
 Borg, Nils, Kapten, Långövägen 11, Karlstad.
 Borg, Ragnar, Ingenjör, Vidås, Hultsäter, Bofors.
 Borgström, Eric, Direktör, Garvaregatan 4, Karlstad.
 Bornhag, K. A., Sergeant, Idalagatan 12, Karlstad.
 Bornhag, Karl-Gustaf, Furir, I 2, Karlstad.
 Boström, Alfr., Byggmästare, Agardhsgatan 13, Karlstad.
 Brandel, C. V., Lantbrukare, Brevik, Åmotfors.
 Branzén, Karl, Rektor, Folkhögskolan, Molkom.
 Branzén, S. G. E., Fänrik, Munkfors.
 Bratt, K. A., Överste, Bragevägen 8, Stockholm.
 Brattström, S., Kapten, F 4, Östersund.
 Braunerhielm, Alf, Kapten, Prästängsvägen 5, Karlstad.
 Broberg, C. G., Kapten, Edsgatan.
 Broberg, E., Major, Råtorpsvägen 4, Karlstad.
 Bromander, C. V., F. Domprost, Kila.
 Bruce, C. G., Stud., Kv. Elektra 2, Säffle.
 Brunes, H., Major, Engelbrektsgatan 6A, V, Stockholm.
 Bruno, C. A., Löjtnant, Sandhamnsgatan 19, VI, Stockholm.
 Brunsson, J. T., Löjtnant, Styrmansgatan 5, Karlstad.
 Brunzell, B. G., Fänrik, Nussviken, Edane.
 Bräberg, C., Kapten, Lyckebovägen 13, Karlstad.
 Byman, R., Snickare, Nybrogatan 25, Åmål.
 Byström, Ivar, Löjtnant, 5:e Villagatan 17, Karlstad.
 Bäck, Lars Joel, Sundsbyn, Blomskog.
 Bäckér, E. Y., Fänrik, Brukskontoret, Hagfors.
 Bäcklin, Birger, Jordbr.-arb., Tollersrud, Värml. Sälboda.
 Bäckström, Bror, Mekaniker, Box 432, Torsby.
 Bäckström, Elving, Furir, Alstersgatan 24, Karlstad.
 Bäckström, Rune, Norrbro, Värmlandsbro.
 Börjesson, B. E. A., Volontär, 10. komp. I 2, Karlstad.
 Börjesson, Gunnar, Stud., Rosenhillsgatan 2, Göteborg.

Calais, B., Löjtnant, Artillerigatan 89, IV, Stockholm.
Calais, Gustaf, Kassör, Tegnérsgatan 10, Karlstad.
Carlemalm, Sven, Avdelningschef, Uddeholm.
Carlsjö, J. A., Stud., Dahlgrensgatan 8, Karlstad.
Cederblad, C. O., Musikfanj., Dalagatan 5, Karlstad.

Dagrup, Edgar, Revisor, Odengatan 80—82, Stockholm.
Dahl, C. V., Fanjunkare, Elvviksgatan 8, Karlstad.
Dahl, Johan, Vicekorpral, Fjäll, Mangskog.
Dahl, K. F. E., Fabriksarb., Dagsholm, Ellenö.
Dahl, S. H., Löjtnant, Valhallavägen 116, III, Stockholm.
Dahlin, R. V., Ingenjör, John Ericssonsgatan 20, Karlstad.
Dahlman, Peter, Sergeant, Åkaregatan 2, Karlstad.
Dahlberg, E., Bankdirektör, Agardhsgatan 10, Karlstad.
Dahlberg, F., Major, V. Torggatan 19, Karlstad.
Dahlborg, Edvin, Fanjunkare, I 2, Karlstad.
Dalgren, I. A., Ingenjör, E. Dahlbergsgatan 27 C, Göteborg.
Dalgren, Åke, Fanjunkare, I 2, Karlstad.
Danielsson, A., Kapten, Dalslandsbanken, Bengtsfors.
Davidsson, P. D., Fänrik, Brukshotellet, Hagfors.
Delin, R. E. A., Löjtnant, Box 1724, Fagersta.
Djurberg, L. G. H., Löjtnant, Hallebergsvägen 27, Traneberg.
Djurberg, S. S:son, Överstelöjtnant, Drottninggatan 38,
Karlstad.
Durling, E., Major, Linnégatan 58, Stockholm.

Edborg, B. G. I., Löjtnant, Blendagatan 19, Gävle.
Edgren, Tryggve, Köpman, Blomstermåla.
Edin, Per, F. korpral, Norra By, Åmotfors.
Edman, Victor, Ingenjör, Gräsmark.
Edvinsson, A., Flottningschef, Töcksfors.
Edoff, C. H., Fänrik, Stensmo, Sandviken.
Eiving, I., Handlande, Väse.
Ekberg, K. O. B., Furir, I 2, Karlstad.
Ekblom, Alb., Köpman, Fredsgatan 4, Karlstad.
Ekestubbe, G., Kapten, Arvika.

Eklund, Hans, Smidesarb., Rostocksvägen, Mellerud.
Eklund, O. G., Löjtnant, Ö. Esplanaden 9, Arvika.
Eklund, Göte, Sergeant, Solviksgatan 7, Karlstad.
Ekman, E. G., Fänrik, Ångbryggeriet, Falun.
Ekman, S. O. G., Kapten, Risberg, Uddeholm.
Ekstedt, S. K. E., Löjtnant, I 17, Uddevalla.
Ekström, A. E., Löjtnant, Malmtorgsgatan 14, Karlstad.
Ekström, S., Lantmäst., Karlavägen 1, IV, c/o Hamilton,
Stockholm.
Ekströmer, N. M., Stud., Hyltan, Fågelfors.
Ekwall, J. E., Löjtnant, Gylleniusgatan 18, Karlstad.
Ekwall, S. M., Överstelöjtnant, Åsgatan 5, Falun.
Elander, A., Kapten, Värtavägen 6, Stockholm.
Elinder, Elov, Direktör, Smedjegatan 6, Karlstad.
Elgh, E. A., Major, Järnvägsgatan 8, Karlstad.
Elgh, C. G., Kapten, Järnvägsgatan 8, Karlstad.
Elg, G. J., Vapenhantv., Kvarnbergsgatan 37, Karlstad.
Elg, K. G. G., Löjtnant, Box 421, Grums.
Ellnemo, Inge, Musiker, Höje.
Ellinge, Sune, Kapten, I 15, Borås.
Ellinge, K., Fanjunkare, Karlagatan 26, Karlstad.
Ellison, E., Fanjunkare, Säffle.
Ellstrand, Ragnar, Jordbruksarb., Skacksjö, Ö. Ämtervik.
Elwing, Tore, Affärsbiträde, Stjärnfors, Uddeholm.
Emanuelsson, S. E., Furir, Stadsfogdekontoret, Karlstad.
Emanuelsson, T. K., Stud., Bön, Ärtemark.
Embros, John, Löjtnant, Herrhagsgatan 39, Karlstad.
Embros, K. O. A., Löjtnant, Torsgatan 5, Uppsala.
Emilsson, A. H., Fanjunkare, V. milbefstaben, Karlstad.
Emilsson, Bengt, Sergeant, Lignellsgatan 9 B, Karlstad.
Emilsson, C. A., Lasarettssyssloman, Årjäng.
Emilsson, D. H., Jordbruksarb., Sälsjön, Krokbäcken.
Enarsson, G. A., Kontorschef, Västerlånggatan 9, Åmål.
Ehne, E., Löjtnant, Rudsvägen 5 A, Karlstad.
Eneroth, Thure, Löjtnant, Rönneholmsvägen 73, Malmö.
Engelbrektsson, E. K., Furir, I 19 K, Kiruna.

Engström, Allan, Plåtslagare, Box 38, Charlottenberg.
 Engström, O. F., Löjtnant, I 2, Karlstad.
 Engström, Åke, Löjtnant, Torsgatan 5, Uppsala.
 Erhard, Anders, Redaktör, Eriksdalsgatan 6, Karlstad.
 Erhard, I. A., Överlärare, Rudsgården, Flogned.
 Ericsson, A. G., Löjtnant, Eriksbergsgatan 9, III, Stockholm.
 Ericsson, Alf, Fanjunkare, I 2, Karlstad.
 Eriksson, Bertil, Komminister, Prästgården, Apled.
 Eriksson, Erik, Verkstadsarb., Höglunda, Åmål.
 Eriksson, E. A., Löjtnant, Bergs gård, Arvika.
 Eriksson, E. A., Fänrik, Hästås, Ölme.
 Eriksson, E. M., Löjtnant, Box 75, Sunne.
 Eriksson, Egon, Elektriker, Björkfors, Östmark.
 Ericsson, E. G., Köpman, Råtorpsvägen 17, Karlstad.
 Ericsson, Elof, Disponent, Åtvidaberg.
 Eriksson, Gunnar, Jordbruksarb., Hedås gård, Mölnbacka.
 Eriksson, C. V., Löjtnant, I 2, Karlstad.
 Ericsson, F., Arvidslund 6, Karlstad.
 Eriksson, G. E., Stud., John Ericssonsgatan 24, Karlstad.
 Ericsson, Gösta, Köpman, Råtorpsvägen 23, Karlstad.
 Eriksson, J. E., Målaremästare, N. Ljungbygatan 5, Karlstad.
 Eriksson, J. E., Fänrik, I 2, Karlstad.
 Eriksson, K. B., V. Ringvägen 10, Karlstad.
 Eriksson, Magnus, Löjtnant, Malmtorgsgatan 17, Karlstad.
 Eriksson, Nils, Diversearb., Arnästorp, Deje.
 Ericsson, Per Eric, Kontorist, Arnestorp, Deje.
 Eriksson, P. E., Jordbruksarb., Box 457, Molköm.
 Eriksson, P. O., Stud., Erik Dahlbergsgatan 34, Göteborg.
 Ersson, E. G., Fänrik, Borganäsvägen 8, Borlänge.
 Ericsson, Thore, Bankkassör, Sundsgatan 51, Säffle.
 Esping, C. W., Fil. lic., Slottsbron, Grums.
 Ernler, N. B., Sergeant, Drottningholmsvägen 310, I, Ulvsunda.
 Everhall, S. O., Löjtnant, Lambergsgatan 15, Karlstad.

Fahlstad, Fritiof, Fanjunkare, Haga, Åmotfors.
 Fasth, Erik Harald, Skogsarb., Södra Soneby, Öjervik.
 Fellenius, C. G. W., Löjtnant, Heleneborgsgatan 46, Stockholm.
 Fensby, S. R., Fänrik, Box 309, Götene.
 Finngård, G., Länsassessor, N. Kungsgatan 11, Gävle.
 Fjällman, K. G. B., Sergeant, Fo-staben, Karlstad.
 Flodin, G. A. A., Kapten, Regeringsgatan 59, Landskrona.
 Follin, G., Kapten, Drottning Kristinas väg 2 C, Karlstad.
 Folke, Ivan, Major, Strandvägen 6, Nora, Danderyd.
 Forell, B. L., Stud., Viktoriagatan 26, Göteborg.
 Forsberg, H. B., Stud., Herrhagsgatan 43, Karlstad.
 Forsberg, N. O. B., Stud., S. Fjärstadsgatan 5, Karlstad.
 Forsberg, Per, Maskinarb., Odengatan 17, Åmål.
 Forsgren, Olle, Köpman, Huzells järnaffär, Karlstad.
 Forsén, Åke, Affärsbiträde, Vikengatan 20, Karlstad.
 Forsslöf, B. E., Löjtnant, Öregrundsgatan 10, Stockholm.
 Forsman, S., Löjtnant, Nygatan 1, Karlstad.
 Fransson, W. F., Agronom, Varpnäs, Nor.
 Fredriksson, Nils, Fabriksarb., Box 142, Munkfors 1.
 Frisell, A., Kapten, Ö. Kolsäter, Värmlands Nysäter.
 Frisk, K. O., Löjtnant, Mellerudsgatan, Mellerud.
 Fröding, Ragnar, Kapten, Hamngatan 22, Karlstad.
 Fröjd, E. A., Sergeant, I 2, Karlstad.
 Furugård, Birger, Distriktsveterinär, Molköm.
 Furugård, Gunnar, Doktor, Älmhult.
 Furugård, Sigurd, Direktör, Saltmätaregatan 14, Stockholm.
 Gallon, A. G., Fänrik, Snäckvägen 40, Göteborg.
 Gans, K., Soldat, Illberg, Kil.
 Geete, Erik, Jägmästare, Öregrundsgatan 6, Stockholm.
 Geijer, Axel, Forstmästare, Storfors.
 Geijer, David, Kapten, Inteckningsbanken, Stockholm 16.
 Geijer, Reinhold, Överste, Gylleniusgatan 18, Karlstad.
 Gerdin, A., Folkskollärare, Hjaltegatan 5, Åmål.
 Gerlach, G., Kapten, Drottninggatan 38, Karlstad.

Gevert, I., Poliskonstapel, Malmtorgsgatan 22, Karlstad.
 Gidrup, S. A., Sergeant, N. Uoffbostaden, I 2, Karlstad.
 Goldmann, Harald, Fil. kand., Brahegatan 12, Stockholm.
 Gordon, R. F., Stud., Boabäcken, Fågelmara.
 Granefelt, T., Fänrik, Box 9, Bernshammar.
 Grevillius, Fredrik, Överste, I 2, Karlstad.
 Grundell, E. I., Löjtnant, Södra Vägen 69, Göteborg.
 Gräås, G. V., Handelsbitr., Orrholmen, Karlstad.
 Gräslund, L.-O., Löjtnant, Tingshuset, Mariestad.
 Grönberg, Fredrik, Fanjunkare, I 2, Karlstad.
 Gröndahl, Nils, Kontorist, Nygatan 20, Karlstad.
 Grönkvist, S. P., Jordbruksarb., Grönäs, Hynboholm.
 Guldbrandsson, Sven, Poliskonstapel, Polisen, Karlstad.
 Gunnelius, H. A. G., Civilingenjör, Kungstensgatan 54 n. b., Stockholm.
 Gustafsson, A., Lagerchef, Fältgatan 4 B, Arvika.
 Gustafsson, D. L., Lantbrukare, Hämnäs, Karlanda.
 Gustafsson, E. B., Stud., Upperud.
 Gustafsson, Elis, Gullsjö, Ö. Malsjö.
 Gustafsson, F. H. H., Fänrik, Berg, Mellerud.
 Gustafsson, G. O. P., Förrådsarb., Hamngatan 26, Karlstad.
 Gustafsson, J. A., Folkskollärare, Olebyn, Ottebol.
 Gustafsson, Gunnar, Köpman, Säffle Valskvarn, Säffle.
 Gustafsson, G. H., Sergeant, I 2, Karlstad.
 Gustafsson, Oskar, Tvättmästare, I 2, Karlstad.
 Gustafsson, Sven, Köpman, Säffle Valskvarn, Säffle.
 Gustafsson, Sven, Sergeant, Hertig Karls väg 1A, Karlstad.
 Gustafsson, Carl, Remmenetorp, Värmlandsbro.
 Gustavsson, K. G., Fänrik, Remmenetorp, Värmlandsbro.
 Gustafsson, U. A., Jordbruksarb., Sundsbyn, Blomskog.
 Gynne, C. O. D., Löjtnant, Döbelnsgatan 4, Malmö.
 Gäfvert, K. A., Furir, I 2, Karlstad.
 Göransson, B. E., Kapten, Tångvägen 8, I, Stockholm.
 Göransson, Egon, Trädg.-mäst., S. Hjerpetan, Karlstad.
 Göransson, J. F., Ärtviken, Långserud.
 Görling, H. D., Kapten, Tegnérsgatan 6, Stockholm.

Göthe, K. S., Kapten, Torsvikssvängen 9, Lidingö.
 Göthner, G., Bankdirektör, Dyevägen, Karlstad.
 Göthner, Th. G., Löjtnant, Sandarna.
 Götmark, A. W., Fanjunkare, Ekedalsgatan 8, Göteborg.
 Göthlin, Frans, Major, Alviksvägen 119, Smedslätten.

Haag, B. O., Fänrik, Järnvägen, Hagfors.
 Haag, S. M., Stud., Järnvägsstationen, Hagfors.
 Haglund, H. V., Stud., Villa Casémi, Eksjö.
 Hagman, Jonas, Löjtnant, Skogshögskolan, Experimental-fältet.
 Hagström, Sven, Kapten, Drottninggatan 16, Karlstad.
 Hall, Yngve, Sergeant, John Ericssongatan 44, Karlstad.
 Hallborg, T. A., Stud., Fredsgatan 35, Malmö.
 Halling, A., Tågmästare, Drottvägen 2, Åmål.
 Halling, J., Smidesarb., Västermalm 16, Åmål.
 Hallgren, L. E., Fänrik, c/o Åkerlind, Mariedalsvägen 43, Malmö.
 Hallmén, E., Sergeant, Gräsås, Edsgatan.
 Hammar, Albert, Brukstj.-man, Kyrkogårdsgatan 27, Karl-skoga.
 Hammar, B. K. A., Polisman, Polisen, Karlstad.
 Hammar, F. A., Kapten, Övre Husargat. 25 A, Göteborg.
 Hammarsund, O. E., Löjtnant, I 21, Sollefteå.
 Hanes, Sten, Sergeant, Ringgatan 8, Karlstad.
 Hansson, Holger, Fanjunkare, I 2, Karlstad.
 Hartzell, N. H. D., Major, V. Torggatan 5, Karlstad.
 Haster, O. A., Lantbrukare, Box 6, Kil.
 Hedenlund, M. E., Överste, I 21, Sollefteå.
 Hedström, K. A., Bankbitr., Kv. Blomman, Mellerud.
 Heijbel, Sven, Löjtnant, Åttkantsgatan 9, Karlstad.
 Helin, Fritiof, Lantbrukare, Hertzöga, Skåre.
 Helleberg, G., Kapten, Tingvallagatan 5, Karlstad.
 Hellman, T., Kapten, Brogatan 5, Karlstad.
 Hellgren, O., Disponent, Snickaregatan 3, Karlstad.
 Hellstrand, N. F., Löjtnant, 5:e Villagatan 26, Karlstad.

Hellström, B. E., S. Vägen 32, Göteborg.
 Hellström, Fritz, Byggmästare, N. Kyrkogatan, Karlstad.
 Hemberg, B. W., Stud., Karlavägen 3, V, Stockholm.
 Hemmingsson, C., Kamrer, Ö. Torggatan 3, Karlstad.
 Hemmingsson, Harald, Kamrer, Sunne.
 Henningsson, S. H., Volontär, 10. komp. I 2, Karlstad.
 Henriksson, G. H., Förrådsman, Huvudförrådet, I 2, Karlstad.
 Henriksson, Pelle, Skogsarb., Snårberg, Vitsand.
 Hermansson, Bror, Skogsarb., Korsnäs, Ekshärad.
 Hermansson, Curt, Löjtnant, Rindögatan 4, V, Stockholm.
 Hermansson, G., Jägmästare, Västanberg.
 Hermansson, K. G., Kamrer, Holmedals-Bergerud.
 Hermanrud, S. A., Hemmansägare, Ambjörby.
 Hernius, Åke, Kapten, Sandbäcksgatan 5, Karlstad.
 Hjortsberg, G.-A., Kapten, Nygatan 22, Karlstad.
 Hjortsberg, K. G., Studerande, Kungsvägen 56, Karlskoga.
 Herin, Evald, Major, Gästrikegatan 13, IV, Stockholm.
 Hermelius, Carl-Axel, Kontorsskrivare, Stavhopparegatan 5 B, Göteborg.
 Hillerström, A. O., Sergeant, Fack 73, Mora.
 Hjelm, A. L., Fanjunkare, Ö. Ringsta, Frykåsen.
 Hjukström, Vilh., Löjtnant, KHS, Stockholm.
 Holm, T., Överstelöjtnant, Kåbovägen 3, Uppsala.
 Holmstrand, Edv., Seminarielärare, G:a Hammarövägen 11, Karlstad.
 Holmstrand, Sven, Löjtnant, G:a Hammarövägen 11, Karlstad.
 Holmberg, S., Major, I 12, Eksjö.
 Holmberg, Th., Löjtnant, Birger-Jarlsgatan 18, Stockholm.
 Holmstedt, Igor, Kapten, Rindögatan 6, VI, Stockholm.
 Holmgård, A., Fanjunkare, Katarina Bangata 37, IV, Stockholm.
 Hofvander, T. I., Fänrik, Värmlandsgatan 6, Karlstad.
 Hornevall, B. M., Fänrik, Långgatan 7, Karlstad.
 Hultgren, J. A., Tappstnbitr., Råtorpsvägen 14, Karlstad

Hurd, S. A., Fänrik, I 7, Ystad.
 Huss, S. H. R., Polisman, Regementsgatan 7, Karlstad.
 Håkansson, D. H., Löjtnant, Roburvägen 26, Lidingö 1.
 Håkansson, Olle, Löjtnant, Växnäsgatan 21, Karlstad.
 Hämquist, H., Sergeant, Långövägen 39, Karlstad.
 Högberg, K.-A., Banktjänsteman, Stampgatan 22, Göteborg.
 Högberg, B. A. F., Löjtnant, Floragatan 8, Åmål.
 Högberg, L. I., Löjtnant, Hjaltegatan 14, Åmål.
 Höljfors, A., Kapten, Viksholmsgatan 4, Karlstad.
 Hörberg, H. K. A., Löjtnant, Ö. Torggatan 12, Karlstad.
 Hörnstein, L., Fänrik, N. Klaragatan 4, Karlstad.

Isaksson, J. E., Musikdirektör, Herrgårdsgatan 4 A, Karlstad
 Isaksson, K. G., Jordbruksarb., Svannikeboda, Klässbol.

Jacobsson, I., Sergeant, Box 3640, Karlskoga.
 Jacobsson, J. M., Kapten, Sanna herrgård, Karlstad.
 Jakobsson, J. G., Jordbruksarb., Ihlen, Högsäter.
 Jakobsson, K. K. J., Korrespondent, Kyrkogatan 11, Säffle.
 Jansson, Axel, Godsägare, Nästerud, Värmlandsbro.
 Jansson, A. H., Fanjunkare, N. Klaragatan 11, Karlstad.
 Jansson, J. Efraim, Lantbr., Hertsöga, Skåre.
 Jansson, Ingemar, Grovarb., Elfdaliegatan 14, Karlstad.
 Jansson, Konrad, Jordbruksarb., Vikene, Edane.
 Jansson-Lindh, K. R., Fänrik, Parkgatan 25, Arvika.
 Jansson, Nils, Lantbr., Åstorp, Södra Ny.
 Jansson, P. H., Löjtnant, Box 30, Charlottenberg.
 Jansson, Sven, Disponent, Färjestad, Karlstad.
 Jansson, Witalis, Disponent, Karlagatan 8, Karlstad.
 Janthe, S. G., Kantor, Åfärd.
 Jennersten, K.-I., Stud., Fröskogs Stom, Fröskog.
 Jonsson, Bengt, Löjtnant, Gräsmark.
 Jonsson, Bengt, Pappersarb., Box 237, Deje.
 Jonsson, C., Förrådsman, Ringgatan 5, Karlstad.
 Johnsson, E. F., Sergeant, Repslagaregatan 6, Karlstad.
 Jonsson, E. G. R., Stud., Björken 3, Åmål.

Johnsson, Göte, Kamrer, Orrholmen, Karlstad.
 Jonsson, G., Källarmästare, Gamla Turisthotellet, Stenungsund.
 Jonsson, G., Disponent, Årbäckskällan, Edsvalla.
 Johnsson, L. A., Löjtnant, Murstigen 2, Sävedalen.
 Johnsson, L. N. I., Torggatan 5, Åmål.
 Jonsson, N. E. R., Köpman, Likenäs.
 Johansson, A. T. L., Löjtnant, Wallenbergsgatan 1 c, Göteborg.
 Johansson, A. G., Åkare, Långövägen 11, Karlstad.
 Johansson, B. R., Skogsarb., Stodene, Skoghem, Hynboholm.
 Johansen, C. J., Tingsnotarie, Tingshuset, Åmål.
 Johansson, D. W., Chaufför, Granvägen 6, Säffle.
 Johansson, Eskil, Verkstadsarb., Box 224, Deje.
 Johansson, E. V., Löjtnant, Järnvägsgatan 9, Karlstad.
 Johansson, G. O., Jordbruksarb., Toltan, Brunsberg.
 Johansson, Gust., Musikfanj., Skansen, I 2, Karlstad.
 Johansson, Göte, Polisman, Ordn.-polisen, Halmstad.
 Johansson, H., Kamrer, Herrgårdsgatan 4, Karlstad.
 Johansson, Hilmer, Åkare, Drottninggatan 18, Karlstad.
 Johansson, Karl, Jordbruksarb., Bråne, Hynboholm.
 Johannesson, N. L., Förrådsförv., Lambergsgatan 13, Karlstad.
 Johansson, Sam, Vicekorp., Finnebäck, Brunsberg.
 Johansson, S. E., Fanjunkare, 5. komp., I 2, Karlstad.
 Juhlin, Nils, Kapten, Blanchegatan 18, Stockholm.
 Jönsson, K. L., Kontorist, Vilans mejeri, Åkarp.
 Jörnman, S. V., Löjtnant, Järnvägsgatan 1, Sunne.
 Kaijser, Carl, Major, Klippvägen 6, Lidingö.
 Karlberg, G. J. I., Löjtnant, Allmänna Vägen 25, Göteborg.
 Karlin, V., Fanjunkare, I 2, Karlstad.
 Karlsson, A. G., Major, Klara Strandgata 4, Karlstad.
 Carlsson, Bror, Komminister, Ottebol.
 Carlsson, B. C. G., Stud., Kungsgatan 6, Karlstad.

Karlsson, E. I., Verkstadsarbetare, Grossbol, Forshaga.
 Karlsson, Eric, Lantbrukare, Bofasterud, Hynboholm.
 Karlsson, Erik, Fänrik, I 2, Karlstad.
 Karlsson, Ernst, Fageråshöjd, Geijersdal.
 Karlsson, Eric, Sergeant, Solviksgatan 7, Karlstad.
 Karlsson, Gunnar, Löjtnant, Kungsholmsgatan 70, c/o Ris-löv, Stockholm.
 Karlsson, G. R. B., Svetsare, Karlstadsvägen 24, Åmål.
 Karlsson, Gösta, Furir, Fredsgatan 4, Karlstad.
 Carlsson, Gösta, Maskinmästare, Badhuset, Karlstad.
 Karlsson, Karl-Erik, Torvarb., Box 103, Lindfors.
 Karlsson, K.-E., Fanjunkare, Box 79, Hall, Södertälje.
 Karlsson, K. J., Fänrik, Lånsbol, Movik.
 Karlsson, K. J., Verkmästare, S. Ågatan 2, Åmål.
 Karlsson, K. O., Gjutare, Lb 575, Hagfors.
 Karlsson, L. G., Stud., Norra Klaragatan 6, Karlstad.
 Karlsson, Nils Arne, Volontär, 10. komp., I 2, Karlstad.
 Karlsson, N. E., Fänrik, Kyrktorp, Götlunda.
 Karlsson, Oskar, Studerande, Bergsskolan, Filipstad.
 Karlsson, Rudolf, Fanjunkare, I 2, Karlstad.
 Karlsson, R. E., Volontär, 10. komp., I 2, Karlstad.
 Karlsson, S., Major, Rörstrandsgatan 11, Stockholm.
 Carlsson, Sven, Kontorist, Hamngatan 26, Karlstad.
 Karlström, O. F. E., Kapten, Box 5, Åmål.
 Karsmo, O. F., Folkskollärare, Torggatan 3, Åmål.
 Kartman, Karl, Furir, N. Karlsholmsgatan 13, Karlstad.
 Kaufmann, G. L., Stud., Riddargatan 54, II, Stockholm.
 Kihlström, J. F., Portvakt, Ljungsberg 107, Åmål.
 Kjellberg, Olof, Löjtnant, Åshammarsgatan 3, Karlstad.
 Kjellgren, Sven, Sergeant, Mariedalsgatan 5, Karlstad.
 Kjellin, C. V., Kapten, Dalskog.
 Kjällvik, C., Stationskarl, Övre Olskroksgatan 7, Göteborg.
 Kjellgren, Erik, Doktor, Hamngatan 33, Arvika.
 Kjerrman, E. G., Fanjunkare, Friggagatan 21, Göteborg.
 Klevenmark, T. P. O., Kontorist, Äng, Box 39, Ed.
 Kling, Gustaf, Soldat, Box 358, Skåre.

Klosterborg, S., Stud., Stjärnvägen 14, Lidingö I.
 Knutsson, K. E. A., Handlande, Brunsberg.
 Knutsson, N. V., Löjtnant, Vedevågs bruk, Vedevåg.
 Kolthoff, Herman, Kapten, Höje.
 Kolthoff, H., Jägmästare, Östregårdsgatan 25, Växjö.
 Kristiansson, K. H., Fanjunkare, Tegnergat. 55, 4 II, Stockholm.
 Kullin, A. O. C., Volontär, 10. komp., I 2, Karlstad.
 Kylin, J., Löjtnant, 5:e Villagatan 28, Karlstad.
 Kyrk, August, Soldat, Lysvik.
 Kyrk, J. E., Löjtnant, S. Klaragatan 4, Karlstad.
 Kööhler, Bertil, Handelsföreståndare, Skansen, I 2, Karlstad.
 Kööhler, B. Hj., Drottninggatan 13, Karlstad.
 Kööhler, O. W., Råtorpsvägen 9, Karlstad.
 Lagerkvist, F. S., Löjtnant, Svenneby skola, Torsby.
 Lagerkvist, J. A., Elektriker, Vingäng, Värmlands Dalby.
 Lambert, O. M., Bokhandlare, Drottninggatan 22, Karlstad.
 Landgren, H. N., Köpman, Hantverksgatan 12 B, Arvika.
 Landgren, Uno, Destillatör, Lilla Oxbråten, Slottsbron.
 Landin, A. H., Fänrik, Pilgården 3, Karlstad.
 Lantz, B. Å., Fänrik, Sandbäcksgatan 19, Karlstad.
 Lantz, K. V., Fanjunkare, Dalskog.
 Larsson, Albert, Fanjunkare, Alstersgatan 15, Karlstad.
 Larsson, A. G., Affärsbiträde, Ednäs, Fensbol.
 Larsson, B. F., Löjtnant, Tuvagatan 13, Säffle.
 Larsson, David, Tandläkare, Järnvägsgatan 12, Karlstad.
 Larsson, E. L., Fänrik, Box 31, Kil.
 Larsson, H. Å. V., Sjukgymnast, Klarälvsgatan 7, Karlstad.
 Larsson, J., Nämndeman, Mosserud, Väse.
 Larsson, Carl, Fanjunkare, Hertzöga, Skåre.
 Larsson, L. A., Frisörmästare, Frisérsalongen, I 2, Karlstad.
 Larsson, Lars, Tandläkare, Tomteboplan 10, Karlstad.
 Larsson, Oskar, Förrådsvakt., Huvudförrådet, I 2, Karlstad.
 Larsson, Otto, Fanjunkare, Klarälvsgatan 6, Karlstad.
 Larsson, Rickard, Lantbrukare, Södra Rådom, Molkom.

Larsson, Tore, Folkskollärare, Ängom, Njurunda.
 Leffler, Hans, Stadskassör, Bokvägen 4, Höganäs.
 Lemme, E. M., Löjtnant, Herrhagsgatan 44, Karlstad.
 Lewander, K.-E., Kontorist, Järnvägsgatan 5, Säffle.
 Lidback, E., Kapten, St. Våxnäs, Karlstad.
 Liegnell, P. O. W., Kontorist, Box 180, Åmotfors.
 Lidström, C., Major, Tyg S, Götgatan 66, Stockholm.
 Liljeberg, Gust., Bankdirektör, V. Kyrkogatan 1, Karlstad.
 Liljeberg, P. A., Ass. tjänsteman, Spaldinggatan 13, Göteborg.
 Lillienau, Gösta, Kapten, Mässvik, Värmlandsbro.
 Liman, H., Fanjunkare, Postkontoret, Charlottenberg.
 Lindh, Ernst, Kapten, Storskogsvägen 6, Ålsten.
 Lindh, Å. R., Fänrik, Ymergatan 7, Karlstad.
 Lindahl, B. A. U., Kontorist, Östra Vallgatan 3, Varberg.
 Lindén, J., Major, I 6, Kristianstad.
 Lindberg, Carl, Löjtnant, Villa Roo, Olofstorp.
 Lindberg, K. V., Tapetserare, Herrgårdsgatan 4, Karlstad.
 Lindberg, N., Polisman, Kolonigatan 4, Göteborg.
 Lindberg, N. A., Löjtnant, Bergslagsgatan 10, Karlstad.
 Lindelöf, S. O. R., Fänrik, Mitandersfors, Bogen.
 Linder, G., Kamrer, Skoghall.
 Linder, U., Kapten, Malmorgsgatan 11, Karlstad.
 Linderholm, B., Kapten, Odengatan 9, Karlstad.
 Linderholm, S., Civilingenjör, Odengatan 9, Karlstad.
 Lindgren, J. E., Löjtnant, V. milbefstaben, Karlstad.
 Lindgren, Gunnar, Målare, Centralgatan 4, Åmål.
 Lingner, Björn, Kamrer, Långholmsgatan 20, Box 1114, Stockholm 16.
 Lindholm, R. I., Fänrik, Grevgatan 68, I, Stockholm.
 Linskog, G. A. W., Löjtnant, I 20, Umeå.
 Lindström, T., Överfurir, I 2, Karlstad.
 Lindqvist, J. W., Förrådsarb., Box 336, Skåre.
 Lindström, J., Köpman, Vasagatan 12, Karlstad.
 Lithander, B. J., Löjtnant, Carlanderplatsen 3, Göteborg.
 Ljunge, E., Kapten, Vasagatan 9, Skövde.
 Ljungberg, Rune, Furir, I 2, Karlstad.

Ljunggren, E. K. J., Fänrik, Skogshögskolan, Experimental-fältet.

Ljunggren, K. H., Fanjunkare, Lv 5, Sundsvall.

Loid, L., Löjtnant, Raketgatan 7, Göteborg.

Lund, R. I., Varvsarb., Björkhagsvägen 5, Karlstad.

Lundberg, C. G., Löjtnant, Krokås, Segmon.

Lundberg, H. G., Löjtnant, Herkulesgatan 74 B, I, Göteborg.

Lundberg, Karl Axel, Montör, Box 424, Munkfors 1.

Lundborg, Arthur, Skrivmaskinsrep., Örsholmsgatan 4, Karlstad.

Lundborg, K. E., Löjtnant, Fryksdalsgatan 5, Karlstad.

Lundén, Bertil, Fänrik, Munkforsgatan 6, Karlstad.

Lundén, H. I., Löjtnant, Spaldingsgatan 15, Göteborg.

Lundén, Helge, Köpman, Sandbäcksgatan 9, Karlstad.

Lundgren, E., Stationskarl, Järnvägsstationen, Öxnered.

Lundgren, K., Kapten, Malm Morgsgatan 22, Karlstad.

Lundholm, B. G., Löjtnant, Torsgatan 5, Uppsala.

Lundholm, K. F., Kapten, Uddeholms A.-B., Uddeholm.

Lundin, E. W., Kontorist, Forsbo, Box 2, Upperud.

Lundin, G. R., Fänrik, Ö. Kanalgatan 2, Karlstad.

Lundkvist, E. A., Fänrik, Billerud, Box 394, Säffle.

Lundkvist, H. A., Fänrik, Varpnäs, Norsbron.

Lundström, Gustaf, Hem.-äg., Ljusnästorps, Stöllet.

Lundvall, Sven, Typograf, Blomstergatan 9, Karlstad.

Lundvall, Th., Kapten, 2:a Villagatan 19, Karlstad.

Lyrholm, K., Kapten, Drottninggatan 5, Stockholm.

Lyth, Arne, Bankombudsman, Pilgården 4, Karlstad.

Löf, A., Postassistent, Torggatan 16, Arvika.

Löwenhielm, G. B. A., Kapten, Strandvägen 18, Karlstad.

Löfvenholm, C. G., Bokhandlare, Torsby.

Löfvenholm, G. Å., Löjtnant, Sandbäcksgatan 19, Karlstad.

Löfgren, B., Kapten, Dalagatan 16, Karlstad.

Löfgren, Gustaf, Major, Älvgatan 7, Karlstad.

Löfgren, Hj., Överste, Malm Morgsgatan 18, Karlstad.

Löfgren, L., Fanjunkare, Odlaren 26, Eskilstuna.

Löfgren, Torsten, Landshövding, Östersund.

Löfåsen, F., Lantbr., Lövås, Väse.

Magnusson, Emil, Hem.-äg., S. Lian, Beted.

Magnusson, Erik, Verkmästare, Tingbergsgatan 9, Karlstad.

Malm, C. G., Stud., Skårsgatan 72, Göteborg.

Malmborg, K. F. E., Fänrik, Bergsskolan, Filipstad.

Martling, M., Kyrkoherde, Stadsmissionen, Stockholm.

Mattsson, K. Ö. H., Löjtnant, Strålgatan 45, II, L. Essingen.

Mattsson, Matts, Lantbr., Brosäter, Värmlandsbro.

Mellander, A. E., Fanjunkare, Box 744, Hedemora.

Melcher, E., Kapten, Tingvallagatan 9, Karlstad.

Melcher, T. G., Fänrik, Tingvallagatan 9, Karlstad.

Mellqvist, N. G., Kapten, Herrgårdsgatan 4, Karlstad.

Milde, Anders, Lantbrukare, Ränkesed, Arvika.

Miller, G. E. son, Fabrikör, Box 14, Sunne.

Mjöberg, Lennart, Pastorsadj., Norgatan, Styrso.

Moberg, B. G. R., Fänrik, S. Långgatan 11, Åmål.

Moberg, K. E., Stud., Fahlgrens gatan 15, Karlstad.

Moberg, K. G., Löjtnant, Långgatan 2 B, Karlstad.

Modig, G. O., Kontorist, Kv. Härden 4, Säffle.

Molander, U. V. B., Stud., Åkervägen 25, Lidingö.

Mollstedt, S., Kapten, Herrhagsgatan 58, Karlstad.

Monsén, Bror, Fabrikör, Kungsgatan 10, Karlstad.

Morling, Åke, Kapten, Värtavägen 29, V, Stockholm.

Myrén, Albert, Löjtnant, Kyrkogatan 74, Arvika.

Myhrman, Y. G. G., Löjtnant, Box 15, Skoghall.

Mör, K. J., Soldat, Möre, Likenäs.

Mörling, L. E. K. R., Fänrik, I 4, Linköping.

Mörne, S. G., Fänrik, Ödmansonsgatan 38, Landskrona.

Mörth, J. E., Fänrik, Edsviken 310, Skoghall.

Naucclér, Arne, Sergeant, Ö. Uoffbostaden, I 2, Karlstad.

Nerman, Åke, Konsul, Strandvägen 14, Karlstad.

Nervell, S. O., Bataljonsläkare, Klara Strandgata 2, Karlstad.

Netzler, A. G., Ämneslärare, Gust. Adolfsgatan 86, Borås.

Niklasson, Einar, Kassör, 13 a, Rolfserud, Säffle.
 Nilsson, Arvid, Nämndeman, S. Stensdalen, Ransäter.
 Nilsson, A. E., Löjtnant, Kyrkogatan 36, Arvika.
 Nilsson, Bernhard, Fänrik, Vibeligatan 13, Karlstad.
 Nilsson, E. Å., Chark.-arb., Box 75, Kil.
 Nilsson, E. G., Skogsarb., Högfors, Brandsbol.
 Nilsson, E. G., Musikfanjunkare, I 2, Karlstad.
 Nilsson, G., Skomakare, Skom.-verkstaden, I 2, Karlstad.
 Nilsson, Gunnar, Banktjänsteman, Vikengatan 6, Karlstad.
 Nilsson, Harry, Furir, 3. komp., I 2, Karlstad.
 Nilsson, Holger, Löjtnant, Sundbergsgatan 2, I, Karlstad.
 Nilsson, Inge, Stud., Kamrersgatan 7, Karlstad.
 Nilsson, J. A., Folkskollärare, Strandvik, Lysvik.
 Nilsson, Karl, Elektriker, Lidsbron, Uddeholm.
 Nilsson, K. A., Folkskollärare, Mangen, Gräsmark.
 Nilsson, C. E., Kamrer, Jössefors.
 Nilsson, N. T., Stud., Mellanbrogatan 9, Åmål.
 Nilsson, Nils, Disponent, Älvgatan 1, Karlstad.
 Nilsson, Nils, Löjtnant, Herrgårdsgatan 6, Karlstad.
 Nilsson, O. G., Jordbruksarb., Lene, Säldebråten.
 Nilsson, P. G., Bankrevisor, Parkvägen, Filipstad.
 Nilsson, Torvald, Sergeant, Årjäng.
 Noaksson, Evert, Fänrik, Box 154, Grums.
 Norborg, Fr. V., Skogsförv., Bäckefors.
 Norborg, K. H., Lantbrukare, N. Borgvik, Borgviksbruk.
 Nordanskog, G., Kapten, Rindögatan 21, II, Stockholm.
 Nordenberg, G., Fanjunkare, Styckåsgatan 32 B, Arvika.
 Nordenberg, S., Major, Sandbäcksgatan 17, Karlstad.
 Nordenborg, M. F. O., Fänrik, Drottninggatan 37, Örebro.
 Norén, C. J., Löjtnant, 6:e Villagatan 8, Karlstad.
 Norén, D., Fanjunkare, Årjäng.
 Nordgren, C., Löjtnant, Sandbäcksgatan 1, Karlstad.
 Nordin, A. G., Major, Kommendörsgatan 32, Stockholm.
 Nordin, Åke, Kapten, Tallbarkstigen 1, Skövde.
 Nordin, Ragnar, Målmästare, Brogatan 13, Karlstad.
 Nordling, O., Fanjunkare, Mariebergs sjukhus, Kristinehamn.

Nordling, R., Snickeriförman, Mariedalsgatan 2, Karlstad.
 Nordsten, C. J., F. soldat, Lunden 461, Skoghall.
 Nordström, B. E., Sergeant, Slottsbron.
 Norström, C. J., Fanjunkare, Minnebergsvägen 12, I, Traneberg.
 Nordström, Erik, Sergeant, Skagersviksgatan 4, Karlstad.
 Nordström, E., Överstelöjtnant, I 8, Uppsala.
 Nordström, G., Kamrer, Järnvägsgatan 11, Karlstad.
 Nordström, J., Överstelöjtnant, Strands herrgård, Karlstad.
 Nordström, N. G., Fanjunkare, Spantgatan 11 E, Västerås.
 Nyberg, Uno, Fanjunkare, Vikengatan 22, Karlstad.
 Nykvist, E. G. V., Kanslist, Örsholmsgatan 4, Karlstad.
 Nyqvist, C. G., Kapten, KHS, Stockholm.
 Nykvist, Roy, Virkesmätare, Dalmansgården, Östmark.
 Nyqvist, Ragnar, Banktjänsteman, A.-B. Göteborgs Bank, Karlstad.
 Nykvist, Robert, Ingenjör, Fabriksgränd 1, Sundbyberg.
 Nyqvist, Tore, Länsbokhållare, Karlagatan 14, Karlstad.
 Nygren, J. F., Löjtnant, Stureplan 1, Linköping.
 Nymark, Bert, Sergeant, I 2, Karlstad.
 Nymark, C. G., Fanjunkare, I 2, Karlstad.
 Nyrén, A. E., Skomakaremästare, Kroppkärrsvägen 45, Karlstad.
 Nyström, Bo, Kapten, Herrgårdsgatan 2 a, Karlstad.
 Nyström, N. F., Jordbr., Krakerud, Molkom.
 Nyvall, Ch. G., Fanjunkare, Kroppkärrsvägen 93, Karlstad.
 Näslund, K. G. M., Stud., Sandviksgatan 14, Luleå.
 Odén, Henry, Kapten, Stadshotellet, Karlstad.
 Ohlfieldt, G. A., Löjtnant, Rudsvägen 5 E, Karlstad.
 Olheden, P. C., Fanjunkare, I 2, Karlstad.
 Olsson, Albert, Skogsarb., Knappen, Höljes.
 Olsén, B. F., Sergeant, I 2 Uoffmäss., Karlstad.
 Olsson, G. A., Fänrik, Lb 218 h, Hagfors.
 Olsson, G. V., Fanjunkare, Länsmansgatan 6, Karlstad.
 Olsson, Herbert, Polisman, Box 38, Hamrångefjärden.

Olsson, J. A. R., Sergeant, Hästhovsgatan 17, Göteborg Ö.
 Olsson, Johan, Löjtnant, Nolgård, Beted.
 Olsson, K. G., Vaktmästare, Fryxellsgatan 6, Karlstad.
 Olsson, K. G., Folkskollärare, Boviken, Skellefteå.
 Olsson, Knut, Ingenjör, Lilianzollsgat. 7, III, Malmö.
 Olsen, C., Slöjdlärare, Fjellstedtsgatan 24, Karlstad.
 Olsson, Karl, Bankvaktmästare, Kamrersgatan 6, Karlstad.
 Olsson, K. E., Kapten, Rindögatan 52, Stockholm.
 Olsson, K. G., Kapten, Kungsbacka, Våse.
 Olsson, K. I., Postkontrollör, Kristinehamn.
 Olsson, L. E. J., Affärsbiträde, Kv. Lasarettet, Årjäng.
 Olsson, O. J., Fanjunkare, I 2, Karlstad.
 Olsson, O. G., Löjtnant, Växvik.
 Olsson, Olof, Folkskollärare, Fölsbyn.
 Olsson, P., Jordbruksarb., Björbyholm, Ingmår.
 Olsson, Ragnar, Stationskarl, Åttkantsgatan 3, Karlstad.
 Olsson, V. E., Fanjunkare, Norra Lian, Beted.
 Ordqvist, Olof, Ingenjör, Vasavägen 36, Katrineholm.
 Oskarsson, N. E. V., Sergeant, I 2, Karlstad.

Pedersén, J. H., Löjtnant, Kyrkogatan 36, Arvika.
 Pemer, Nils, Ingenjör, Malmorgsgatan 11, Karlstad.
 Persson, A. L., Skogsarb., Gunneby, Sysslebäck.
 Persson, Gust., Bokbindarmäst., Dahlgrensgatan 2, Karlstad.
 Persson, G., Köpman, Box 5, Arvika.
 Persson, Ivar, Möbelhandl., Gylleniusgatan 11, Karlstad.
 Persson, Ivar, Löjtnant, Box 78, Forshaga.
 Persson, Ivar, Löjtnant, 2:a Villagatan 11, Karlstad.
 Persson, K., Hemmansägare, Fillingesed, Fölsbyn.
 Persson, Lennart, Sergeant, I 2, Karlstad.
 Persson, Lennart, Löjtnant, Vältstigen 24, Älvsjö.
 Persson, P. E. B., Jordbruksarb., Våxlanda, Årjäng.
 Persson, P. R., Löjtnant, Centrum, Hagfors.
 Persson, P. H., Lasarettsvaktm., Lasarettet, Filipstad.
 Pettersson, Erik, Entreprenör, Rosenborg 12, Karlstad.
 Petersson, M., Kapten, Stenbocksgatan 26, Simrishamn.

Pettersson, Harald, Avdelningschef, Brantingsgatan 49, Stockholm.
 Pettersson, S. E., Affärsbiträde, Tåppåsen, Uddeholm.
 Piscator, K. F., Guldlistarbetare, Skepparegatan 9, Karlstad.
 Planman, V. E., Lokförare, Fridhem, Åmål.
 Plositzky, Sigfrid, Frisörmästare, Viksholmsgatan 5, Karlstad.
 Prage, Enock, Löjtnant, 6:e Villagatan 10, Karlstad.

Ragne, C.-O., Furir, Infkadettskolan, Karlberg.
 Ragne, Ivan, Regementskassör, I 2, Karlstad.
 Ramström, Anders, Järnvägstj.-man, Box 801, Sunne.
 Ramström, Everth, Furir, I 2, Karlstad.
 Rask, Johan, Dist.-korp., Sockenstugan, Våse.
 Rendahl, E., Ingenjör, Sturegatan 5, Skövde.
 Renholm, A., Ingenjör, Hööksgatan 11, Karlstad.
 Renström, J. P., Sergeant, N. Viker, Lennartsfors.
 Rimnäs, H. L., Fanjunkare, I 2, Karlstad.
 Rhodin, R., Rådman, Sandbäcksgatan 17, Karlstad.
 Rhodin, Sten, Löjtnant, Kolsnarsvägen 19, Enskede.
 Rohman, Henrik, Jordbr., Ö. Sunnäs, Ölme.
 Ronge, I., Major, Birkagatan 28, III, Stockholm.
 Rosell, K. E., Lektor, Sandviksgatan 73 B, Luleå.
 Rosén, A. E., Källarmästare, Hotell Gästis, Sunne.
 Rosén, Iwar, Löjtnant, Villagatan 11, Säffle.
 Rosén, Nils, Löjtnant, Hyttegatan 29, Säffle.
 Rosendahl, K. G., Mekaniker, Råtorp, Karlstad.
 Rosqvist, S. H., Löjtnant, Köpingsvägen 55 B, Västerås.
 Rosvall, Birger, Löjtnant, Skolgatan 20, Arvika.
 Rud, C. E., F. soldat, Södra Grava, Hynboholm.
 Rudenschöld, Th., Överste, S. Klaragatan 4, Karlstad.
 Rudérus, K. G. F., Löjtnant, Kungsgatan 4, Karlstad.
 Rudqvist, Nils, Kapten, Lv 5, Sundsvall.
 Rudqvist, Olof, Kapten, Artillerigatan 89, I, Stockholm.
 Rudqvist, O. H., Styckjunkare, AUS, Uppsala.
 Rune, Axel, Överstelöjtnant, Karlaplan 11, I, Stockholm.
 Rune, Erik, Överstelöjtnant, I 21, Sollefteå.

Rundberg, Olof, Ingenjör, N. Klaragatan 10, Karlstad.
 Rydberg, N. B., Kapten, B 139, Kiruna C.
 Rydqvist, A., Kapten, Herrgårdsgatan 2 B, Karlstad.
 Rådborg, Jan, Löjtnant, Malmtorgsgatan 11, Karlstad.
 Rådborg, L., Fänrik, Löved, Forshaga.
 Rönnblad, S. O. M., Illberg, Kil.

Sahlin, A., Kapten, Brogatan 12, Karlstad.
 Sahlström, Carl, Disponent, Hannäs, Kil.
 Sahlström, R., Fanjunkare, Råtorpsvägen 20, Karlstad.
 Sand, H., Korpral, Yrkeskomp., I 2, Karlstad.
 Sand, Oscar, Furir, Gullsjö, Ö. Malsjö.
 Sandberg, E. B., Poliskonst., Landsvägen 31, Åmål.
 Sandbäck, K. O., Banktjänsteman, Tappgatan 4, Södertälje.
 Sandelin, Erland, Löjtnant, Villa Liden, Askersund.
 Sandin, Karl, Folkskollärare, Forshaga.
 Sandelin, Carl, Förrådsvaktm., Tygfförrådet, I 2, Karlstad.
 Sandström, S. E. R., Kontorist, Nedre Hån, Töcksfors.
 Sandström, T., Stud., Östanås, Älvåsen, Älvsbacka.
 Schartau, Mats, Fänrik, Majvägen 15, Äppelviken.
 Schildt, G., Kapten, Vibeliigatan 6, Karlstad.
 Schmidt, L. O., Fänrik, Tågmästargatan 19, I, Göteborg.
 Schultz, E. G., Löjtnant, Uddheden, Gräsmark.
 Schullström, I. A., Löjtnant, Kraftverken, Hagfors.
 Schyllander, Nils, Kapten, Kristinehamn.
 Segeman, C. O., Ingenjör, Söderfors bruk, Söderfors.
 Seldén, Tord, Sekreterare, Munkedal.
 Settergren, T., Kapten, Villa Bergalid, Stenungsund.
 Sewerin, B., Löjtnant, Nygatan 1, Karlstad.
 Signell, E. O. T., Posttj.-man, Skäggeberg, Sunne.
 Sillfeldt, Gustaf, Handl., Vikene, Edane.
 Sjöberg, K. E. H., Löjtnant, Storgatan 36, Arvika.
 Sjö Dahl, F., Kapten, Riddargatan 45, III, Stockholm.
 Sjögren, A. A., Stud., Gustafsberg, Tösse.
 Sjögren, C. E., Löjtnant, Segerstedtsplan 1, Karlstad.
 Sjögren, Gunnar, Fanjunkare, Malmtorgsgatan 11, Karlstad.

Sjögren, G., Skom.-mäst., Alstergatan 20, Karlstad.
 Sjölander, E. J. M., Stud., Box 611, Sunne.
 Skogh, Arnold, Förman, Dal, Gustafsors.
 Skoglund, G. W., Redaktör, Box 70, Bengtsfors.
 Skoglund, Lars, Löjtnant, S. Klaragatan 2, Karlstad.
 Sköld, C. G., Fanjunkare, 4:e Långgatan 10 A, Göteborg.
 Solberg, K. V., Bryngelsrud, Edsvalla.
 Spolander, Anders, Löjtnant, I 2, Karlstad.
 Stahlén, G. H. E., Fänrik, Lund, Fagerås.
 Starck, P. L., Fänrik, Duvgränd 3 A., Sundbyberg.
 Stawreberg, Å., Kapten, Råtorpsvägen 29 b, Karlstad.
 Stefansson, A. H., Snickeriarb., Brl 331 C, Munkfors 2.
 Sten, P. A., Furir, Stensgård, Torsby.
 Stenmark, Gösta, Kassör, Ljunggatan 6, Karlstad.
 Stensryd, K. F., Sergeant, Tingvallagatan 21, Karlstad.
 Stolpe, B. Th., Fänrik, Geijersholms bruk, Geijersholm.
 Storm, J., Stadsvaktmästare, Stadshuset, Åmål.
 Strander, H. L., Fänrik, Hantverkargatan 77, III, c/o Sörensen, Stockholm.
 Stridsberg, E., Länsassessor, S. Klaragatan 1, Karlstad.
 Ström, K. W., Löjtnant, Brukskontoret, Munkfors.
 Strömberg, N. G., Köpman, Nolbygatan 25, Åmål.
 Ståhl, B. R., Stud., S:t Göransgatan 8, Kalmar.
 Stålmarch, A., Fanjunkare, Lv 1, Karlsborg.
 Stööd, F., Frisörmästare, Sandbäcksgatan 5, Karlstad.
 Stööd, T., Frisörmästare, Sandbäcksgatan 5, Karlstad.
 Sundelius, Arvid, Målmästare, Åttkantsgatan 18, Karlstad.
 Sundelius, K. D., Folkskollärare, 4:e Villagatan 5, Karlstad.
 Sundholm, Bertil, Löjtnant, N. Borgeby, Ingmår.
 Sundström, Uno, Fänrik, Kastmansplan 1, Karlstad.
 Sunesson, E. B. F., Löjtnant, Vidöåsen, Skoghall.
 Svanberg, Ernst, Köpman, Kungsgatan 4, Karlstad.
 Svanström, A., Major, Hamngatan 4, Karlstad.
 Swartz, B., Löjtnant, V. Torggatan 5, Karlstad.
 Svennerud, K. G., Kammarsskrivare, Östregårdsgatan 42, Växjö.

Svensson, Eric, Grosshandl., Magasinsgatan 1 B, Arvika.
 Svensson, G., Annelund 12 D, Säffle.
 Svensson, Hans, Vaktmästare, Lützenmonumentet, Lützen.
 Svensson, H., Fanjunkare, Fo-staben, Karlstad.
 Svensson, K. H. G., Möbelsnickare, Mariedalsgatan 4, Karlstad.
 Svensson, K., Verkmästare, Villa Strandbo, Släp.
 Svensson, N.-M., Stud., Munkforsgatan 6, Karlstad.
 Svensson, Rolf, Skogsarb., Mängen, Kristinefors.
 Svärd, Karl Vilhelm, Änggatan 10, Karlstad.
 Svärd, O. F., Fanjunkare, Fatburgsgatan 18, AIV, Stockholm.
 Swärd, R., Kapten, Fo-staben, Karlstad.
 Sverdrup, G., Kapten, Careligatan 2, Eskilstuna.
 Såndberg, Eric, Överstelöjtnant, I 2, Karlstad.
 Sävö, O. A., Löjtnant, V. Storgatan 16, Säffle.
 Södergren, Sven, Montör, Vasagatan 11, Karlstad.
 Söderholm, B., Fanjunkare, I 2, Karlstad.
 Söderlund, E., Korpral, Yrkeskomp., I 2, Karlstad.
 Söderström, Erik, Köpman, Kil.
 Sönnerskog, Bertil, Folkskollärare, Östmark.
 Sör, O. A., Soldat, Sörmark.
 Tellander, E. L., Fänrik, Kyrkogatan 12, Kiruna.
 Tellow, B. Å., Stud., Dahlgrensgatan 3, Karlstad.
 Tibell, S. G., Löjtnant, Ransbylunne, Lysvik.
 Thor, D. G. H., Löjtnant, Olof Trätäljagatan 41, Säffle.
 Thor, K. O. A., Fänrik, Älvstigen 2, Säffle.
 Torell, Sven, Köpman, Agardhsgatan 12, Karlstad.
 Thorén, F., Musikfanjunkare, I 2 Musikkår, Karlstad.
 Thorén, Fritz, Fanjunkare, Seminariegatan 9, Karlstad.
 Thorén, U. Å. T., Stud., Seminariegatan 9, Karlstad.
 Thoresson, K., Kapten, Artillerigatan 85, Stockholm.
 Toremark, R., Kyrkoherde, Gunnarskog.
 Thorsell, Lennart, Fänrik, c/o Clarholm, Malmtorgsgatan 20, Karlstad.
 Thorselius, S. V., Furir, Furirmässen, I 2, Karlstad.

Thorstensson, P.-G. H., Löjtnant, Vibeligatan 9, Karlstad.
 Thunell, H. E., Vapenhantv., Romstadsvägen 71, Karlstad.
 Tählin, Kurt, Major, Norrstrandsgatan 21, Karlstad.
 Tänneryd, S. O. A., Fänrik, Lambergsgatan 15, Karlstad.
 Törneland, F. A., Fänrik, Stensborg, Karlstad.
 Törnstrand, J., Lantbr., Torp, Våse.
 Törsfelt, K. J., Korpral, Törsbol, Glava.

Ulvæus, E. G., Fänrik, Rambergsvägen 7, Göteborg.
 Utberg, Ragnar, Lantbrukare, Bandene, Färgelanda.

Waardh, K. R. E., Fanjunkare, Dalhemsgatan 5, Karlstad.
 Vaern, C. J., Kapten, Stopvägen 89, n. b., Abrahamsberg.
 Walldén, T. Ch. H., Löjtnant, Arkitektvägen 69, I, Abrahamsberg.
 Waller, M. G. A., Direktör, Åre.
 Wallert, Brynolf, Agronom, Skåre.
 Valli, B. G. A., Fil. kand., Sveagatan 27 A, Göteborg.
 Wahlgren, F. H., Fanjunkare, I 2, Karlstad.
 Wahlström, G., Löjtnant, Älvgatan 3, Karlstad.
 Wallenborg, G. U., Jägmästare, Broby, Fageråsen, Ölme.
 Wattvil, K.-G., Stud., Nr 126, Tollarp.
 Wedham, S.-E. W., Löjtnant, Brandstationen, Lidköping.
 Weiberg, G. F., Snickare, Karlstadsvägen 29, Åmål.
 Weidenhaijn, P. I., Löjtnant, Rörläggärvägen 46, 1 tr., Abrahamsberg.
 Wennberg, Åke, Ingenjör, Drottninggatan 9, Karlstad.
 Wennerbeck, Åke, Kapten, Skogsrydsgatan 31, Nya Varvet.
 Wennergren, Nils, Kapten, V. Kanalgatan 5 A, Karlstad.
 Wennerholm, S. V. T., Fänrik, Styckåsvägen 3, Arvika.
 Wennersten, Ivan, Fanjunkare, Alviksvägen 17, I, Äppelviken.
 Wennerstrand, C. G., Fanjunkare, Säffle.
 Wennerstrand, J. G., Fanjunkare, Västerstrandsgatan 19, Karlstad.
 Werngren, O. G. F., Kapten, Ö. Kyrkogatan 2, Västerås.

Wernmo, H. V., Soldathemsföreståndare, Soldathemmet,
I 2, Karlstad.

Westberg, C. A., Skogvaktare, Kristinefors.

Westblad, E. B. V., Löjtnant, Sigynsgatan 7, Borås.

Wester, K. V., Förman, Drottning Kristinas väg C 12,
Karlstad.

Westlund, A., Lantbrukare, V. Hungvik, Högerud.

Wästlund, Bengt, Civilekonom, Klara Strandgata 2, Karlstad

Westerlind, K. O., Fänrik, Ritarvägen 14, Abrahamsberg.

Westerlund, G., Kapten, Bryggargatan 8, Karlstad.

Westerlund, Hj., Kapten, 5:e Villagatan 15, Karlstad.

Westman, Helge, Banktjänsteman, Värmlandsgatan 2 C.,
Karlstad.

Widén, N. F. R., Jur. stud., Svartbäcksgatan 74 A, Uppsala.

Widlund, E. N. O., Godsägare, Hanvik, Segerstad.

Wijkmark, Å. K. E., Fänrik, Karlbergsvägen 28, I, Anders-
son, Stockholm.

Vikström, V., Fanjunkare, Nygatan 20, Arvika.

Villem, C. J., Lantbrukare, Strand.

Wiman, G. L., Furir, Brottkärr, Göteborg I.

Wirström, Per, Konditor, Torggatan 18, Åmål.

Wisth, C. J., Mäklare, Sandbäcksgatan 9, Karlstad.

Wistrand, O. H. E., Stud., Valhallavägen 53, II, Stockholm.

Wistrand, R., Major, 1:a Villagatan 6, Karlstad.

Vitalis, S. G., Löjtnant, Box 87, Torsby.

Vogel, C., Kapten, I 18, Visborgs slätt.

Wolgast, Folke, Skorstensfejare, Bergslagsgatan 2 B, Karl-
stad.

Yxhammar, Åke, Löjtnant, Herrhagsgatan 39, Karlstad.

Zackrisson, J. V., Löjtnant, Avd. VI, I 2, Karlstad.

Zeeh, E. J., Överstelöjtnant, Nordenskjöldsgatan 86, Stock-
holm.

Zetterqvist, O. T., Fänrik, N. Ås, Ö. Emtervik.

Åmberg, J. P., F. dist.-korpral, Box 179, Åmotfors.

Ånell, Å. G., Löjtnant, 4:e Villagatan 1, Karlstad.

Åslund, C. G., Överkonstapel, Vasagatan 19 A, Karlstad.

Öberg, Viktor, F. soldat, Väse.

Öman, Karl, Agronom, Kil.

Öman, Lennart, Lantbrukare, Ö. Emtervik.

Öhman, Stig, Sergeant, 9. komp., I 2, Karlstad.

Örtberg, H., Kriminalöverkonstapel, Polisen, Karlstad.

Öhrfeldt, O. P., F. d. soldat, Sandbäcksgatan 17, Karlstad.

Örnhage, E. A., Fanjunkare, Mariagatan 22, Göteborg.

Österberg, E. G., Fänrik, Nybergsgatan 10, Stockholm.

Östlund, N. S., Löjtnant, Skolan, Gunnebobruk.

Övergaard, Gunnar, Jägmästare, Älvsbyn.

Tillkomna under tryckningen.

Josefsson, A. G., Löjtnant, Jakobsgatan 19, Göteborg.

Lindén, K. B., Sergeant, Villa Skogsbacken, Borås.

Mellqvist, Hj., Godsägare, Hammars säteri, Väse.

Strömlöf, A. W., Fanjunkare, I 2, Karlstad.

Vennberg, E. A. G., Fänrik, Bäck, Väse.

Värnpliktiga i tjänst vid 8. kompaniet.

41—49—41 Persson
 1889—2—42 Gustafsson
 399—2—43 Andersson
 724—2—43 Axelsson
 1403—2—43 Andersson
 1636—2—43 Rosenkvist
 159—2—44 Levin
 219—2—44 Tjus
 307—2—44 Rudsberg
 315—2—44 Bergström
 362—2—44 Andersson
 372—2—44 Norberg
 409—2—44 Blomqvist
 421—2—44 Johannesson
 485—2—44 Svensson
 (Sefton)
 490—2—44 Arvidsson
 549—2—44 Vallin
 569—2—44 Nordgren
 589—2—44 Johansson
 605—2—44 Vilhelmsson
 608—2—44 Andersson
 623—2—44 Jansson
 635—2—44 Persson
 644—2—44 Gustavsson
 652—2—44 Skoglund
 706—2—44 Gustavsson
 723—2—44 Rudqvist
 728—2—44 Nilsson
 735—2—44 Fransson

866—2—44 Nilsson
 Axelsson
 873—2—44 Nilsson
 927—2—44 Tropp
 975—2—44 Andersson
 1028—2—44 Unger
 1029—2—44 Andersson
 1046—2—44 Gröning
 1084—2—44 Ringström
 1092—2—44 Johansson
 1111—2—44 Eriksson
 1143—2—44 Wik
 1150—2—44 Olsson
 1151—2—44 Johansson
 1156—2—44 Johansson
 1180—2—44 Magnusson
 1205—2—44 Råhnevall
 1214—2—44 Eriksson
 1217—2—44 Norman
 1246—2—44 Eklund
 1273—2—44 Karlsson
 1277—2—44 Olsson
 1296—2—44 Edvinsson
 1309—2—44 Andersson
 1347—2—44 Nilsson
 1393—2—44 Karlsson
 1434—2—44 Mardal
 1458—2—44 Olsson
 1520—2—44 Eriksson
 1522—2—44 Olsson

1531—2—44 Olsson
 1573—2—44 Press
 1587—2—44 Andersson
 1599—2—44 Johansson
 1632—2—44 Persson
 1658—2—44 Olsson
 1666—2—44 Eklund
 1686—2—44 Andersson
 1692—2—44 Broman
 1712—2—44 Jonsson
 1718—2—44 Larsson
 1734—2—44 Näsfeldt
 1740—2—44 Olsson
 1759—2—44 Särnblad

1790—2—44 Johansson
 1798—2—44 Eriksson
 1809—2—44 Andersson
 1813—2—44 Axelsson
 1879—2—44 Gran
 1893—2—44 Kvarnlöf
 1895—2—44 Lindblad
 1913—2—44 Ottosson
 1917—2—44 Persson
 1950—2—44 Bengtsson
 1993—2—44 Linsell
 2007—2—44 Alfredsson
 2104—2—44 Sebeniusson

Innehållsförteckning.

	Sid.
Anmälan	3
Kom kamrater!	6
De indelta.....	8
Regementets dag 1945	19
Kring ett beredskapsminne	25
Meddelande från skattmästaren	37
Inspektion	38
Personalvården vid våra truppförband.....	43
Med krigsveteraner och hemmefrontsmän	48
Stadgar för Kungl. Värmlands reg:tes kamratförening	56
Medlemsförteckning	60

1. 50
x

STÖD

Kamratföreningen!

VERKA

för ökad anslutning!

ANVÄND

*bifogat anmälningsskort
för nya medlemmar!*